Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0189

Jordbrukets framtid och den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027

Europaparlamentets resolution av den 10 september 2025 om jordbrukets framtid och den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 (2025/2052(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av artiklarna 13, 38 och 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fastställer den gemensamma jordbrukspolitiken och dess mål,

– med beaktande av artiklarna 40 och 42 i EUF-fördraget, om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och den utsträckning i vilken konkurrensregler gäller för produktion av och handel med jordbruksprodukter,

– med beaktande av artikel 349 i EUF-fördraget som fastställer de yttersta randområdenas ställning och de villkor som gäller för tillämpning av fördragen på dessa områden,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 februari 2025 *En vision för jordbruk och livsmedel – En attraktiv jordbruks- och livsmedelsindustri för kommande generationer* (COM(2025)0075),

– med beaktande av Eurobarometerundersökningen från 2024 om européer, jordbruk och den gemensamma jordbrukspolitiken[1],

– med beaktande av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur[2],

---

1 Europaparlamentets Eurobarometerundersökning våren 2024 genomfördes mellan den 7 februari och den 3 mars 2024 i EU:s tjugosju medlemsstater.

2 EGT L 221, 8.8.1998, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 januari 2025 *En konkurrenskraftskompass för EU* (COM(2025)0030),

– med beaktande av sin resolution av den 15 december 2022 om uppskalningen av den fleråriga budgetramen 2021–2027: en resilient EU-budget som är anpassad till nya utmaningar[1],

– med beaktande av Mario Draghis rapport av den 9 september 2024 *The future of European competitiveness*,

– med beaktande av Sauli Niinistös rapport av den 30 oktober 2024 *Safer Together: Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness*,

– med beaktande av Enrico Lettas rapport från april 2024 *Much more than a market – speed, security, solidarity*,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2024 *Bygga framtiden med naturen: främja bioteknik och biotillverkning i EU* (COM(2024)0137),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1468 av den 14 maj 2024 om ändring av förordningarna (EU) 2021/2115 och (EU) 2021/2116 vad gäller normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, system för klimatet, miljön och djurskydd, ändringar av de strategiska GJP-planerna, översyn av de strategiska GJP-planerna och undantag från kontroller och sanktioner[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som ska upprättas av medlemsstaterna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2117 av den 2 december 2021 om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning

---

1 EUT C 177, 17.5.2023, s. 115.
2 EUT L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
3 EUT L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. Rättelse av den slutgiltiga rättsakten (32021R2115R(03)), EUT L 227, 1.9.2022, s. 136. Rättelse av den slutgiltiga rättsakten (32021R2115R(02)), EUT L 181, 7.7.2022, s. 35.

för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1143 av den 11 april 2024 om geografiska beteckningar för vin, spritdrycker och jordbruksprodukter samt garanterade traditionella specialiteter och frivilliga kvalitetsbegrepp för jordbruksprodukter, om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013, (EU) 2019/787 och (EU) 2019/1753 samt om upphävande av förordning (EU) nr 1151/2012[4],

– med beaktande av det europeiska medborgarinitiativet *End the Cage Age* och av sin resolution av den 10 juni 2021om detta[5],

– med beaktande av sin resolution av den 9 maj 2023 om genomförandet av skolprogrammet för frukt, grönsaker, mjölk och mjölkprodukter i enlighet med förordningen om en samlad marknadsordning[6],

– med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 26 mars 2025 om EU:s strategi för en beredskapsunion (JOIN(2025)0130),

---

1 EUT L 435, 6.12.2021, s. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. Rättelse av den slutgiltiga rättsakten (32021R2115R(04)), EUT L 192, 31.7.2023, s. 34.
2 EUT L 78, 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 EUT L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 EUT L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 EUT C 67, 8.2.2022, s. 131.
6 EUT C, C/2023/1063, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2021 *Beredskapsplan för att trygga livsmedelstillgången och livsmedelsförsörjningen under kristider* (COM(2021)0689),

– med beaktande av kommissionens beslut av den 12 november 2021 om inrättande av en expertgrupp för den europeiska mekanismen för beredskap och insatser vid livsmedelsförsörjningskriser[1],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 mars 2022 *Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen* (COM(2022)0133),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2022 *Säkerställa tillgång till gödselmedel till överkomliga priser* (COM(2022)0590),

– med beaktande av FN:s Livsmedels- och jordbruksorganisations rapport från 2024 *The State of Food and Agriculture 2024*[2],

– med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2023 om generationsskifte i EU:s framtida jordbruk[3],

– med beaktande av sin resolution av den 13 december 2022 om en långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040[4],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 maj 2022 *Sätta människorna främst, säkra hållbar tillväxt för alla och ta tillvara potentialen i EU:s yttersta randområden* (COM(2022)0198),

– med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 19 februari 2025 *Hur programplaneringen av Leader och LLU efter 2027 skulle kunna bidra till ett bättre genomförande av den långsiktiga visionen för EU:s landsbygdsområden*[5],

– med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2023 om kommissionens meddelande om att säkerställa tillgång till gödselmedel till överkomliga priser[6],

---

1 EUT C 461 I, 15.11.2021, s. 1.
2 FAO, *The State of Food and Agriculture 2024 – Value-driven transformation of agrifood systems*, Rom, 2024, https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 EUT C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 EUT C 177, 17.5.2023, s. 35.
5 EUT C, C/2025/1703, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
6 EUT C 283, 11.8.2023, s. 51.

– med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2023 om utvärderingen av kommissionens nya meddelande om de yttersta randområdena[1],

– med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2023 om tryggad livsmedelsförsörjning och långsiktig motståndskraft för EU:s jordbruk[2],

– med beaktande av sin resolution av den 15 februari 2017 om bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung[3],

– med beaktande av rapporten av den 4 september 2024 från den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk *A shared prospect for farming and food in Europe*,

– med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 19 juni 2024 *Den gemensamma jordbrukspolitikens framtid*[4],

– med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 januari 2024 *Främjande av en oberoende och hållbar livsmedelsproduktion: strategier för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027*[5],

– med beaktande av resultaten av kommissionens studie till stöd för utvärderingen från 2024 om EU:s stödprogram för jordbruket i de yttersta randområdena (Posei), som bekräftar programmets effektivitet och relevans för livsmedelstrygghet samt territoriell, social och ekonomisk sammanhållning och för att bevara jordbruksverksamheten i särskilt utsatta öregioner och yttersta randområden[6],

– med beaktande av Europeiska regionkommitténs rapport av den 7 oktober 2024 *Tillståndet i Europeiska unionens regioner och kommuner*,

---

1 EUT C, C/2024/480, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.
2 EUT C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
3 EUT C 252, 18.7.2018, s. 184.
4 EUT C, C/2024/5363, 17.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
5 EUT C, C/2024/2099, 26.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.
6 Europeiska kommissionen: generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling, ECORYS, EEIG AGROSYNERGIE och METIS *Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and smaller Aegean islands (SAI)* – slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

– med beaktande av förklaringen från samordningsgruppen för landsbygdspakten av den 18 december 2024 om framtiden för landsbygdsområden och landsbygdsutvecklingspolitiken i Europeiska unionen,

– med beaktande av Europeiska centralbankens analys från juni 2025 om ökade produktionskostnader, förlusten av reellt värde och Europeiska centralbankens makroekonomiska prognoser för inflationstakten i euroområdet[1],

– med beaktande av yttrandet från utskottet för miljö, klimat och livsmedelssäkerhet,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A10-0143/2025), och av följande skäl:

A. Den gemensamma jordbrukspolitiken är en grundläggande och väletablerad EU-politik som spelar en strategiskt viktig roll i dagens osäkra geopolitiska läge och som utgör en central del av EU:s livsmedelstrygghet, försvar och strategiska oberoende.

B. Den gemensamma jordbrukspolitikens mål måste även i fortsättningen ha som utgångspunkt att säkerställa ökad jordbruksproduktion och produktivitet, bidra till en skälig levnadsstandard för jordbrukssamhället genom höjda löner, stödja stabiliteten, hållbarheten och konkurrenskraften inom EU:s jord- och skogsbrukssektorer och bidra till landsbygdsutveckling. Jordbrukets särdrag måste beaktas, särskilt mot bakgrund av klimatrelaterade utmaningar, kriser och konfliktscenarier. Den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till livsmedelsproduktionen med avseende på kvantitet, kvalitet och överkomlighet för konsumenterna och stärker dess resiliens. Den bidrar också till produktionen av råvaror för olika tillämpningar som är knutna till bioekonomin.

C. I enlighet med den europeiska strategin för en beredskapsunion måste jordbruket stå i förgrunden av den ekonomiska och politiska agendan, och det är nödvändigt att erkänna dess roll som en viktig del av EU:s säkerhets- och försvarspolitik. Produktiv jordbruksmark har därför strategisk betydelse och är tillsammans med mark-, vatten- och luftkvalitet samt bra biologisk mångfald en central faktor för jordbruksproduktionen som måste skyddas.

---

1 Europeiska centralbanken, *June 2025 Eurosystem staff macroeconomic projections*, https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections2025 06_eurosystemstaff~16a68fbaf4.en.html.

D. Den 14 januari 2025 skickade över 150 nobelpristagare och mottagare av World Food Prize ett öppet brev med en uppmaning till världens ledare att snarast prioritera jordbruksforskning för att tillgodose livsmedelsbehoven hos en befolkning som förväntas uppgå till 9,7 miljarder människor 2050[1].

E. Jordbruksproduktionen i Europeiska unionen förväntas minska om den nuvarande politiska ramen förblir oförändrad[2], vilket ökar riskerna för livsmedelsosäkerhet och livsmedelsfattigdom inom EU och bidrar till den globala livsmedelsbristen, samtidigt som detta innebär en medveten försummelse av dess agronomiska potential.

F. Skogsbrukssektorn omfattas inte av Europeiska unionens utan av medlemsstaternas behörighet.

G. Den gemensamma jordbrukspolitiken måste stärkas, förenklas ytterligare, göras mer flexibel och moderniseras. Samtidigt måste den behålla sin sammanhängande struktur och genomgående i sina miljömässiga, sociala och ekonomiska dimensioner säkerställa att EU:s jordbruksproduktion är hållbar. EU:s jordbrukssektor måste ges möjlighet att bättre kunna tillgodose både aktiva jordbrukares behov och det europeiska samhällets förväntningar vad gäller livsmedelstrygghet, livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, vattenresiliens, psykisk hälsa, generationsskifte och jämställdhet mellan könen. Det är avgörande att minska byråkratin och ge jordbrukare, jordbruksarbetare och deras samhällen tillräcklig finansiering så att de kan åtnjuta en skälig levnadsstandard och lättare anpassa sig till nya utmaningar.

H. Den gemensamma jordbrukspolitikens tvåpelarstruktur måste klart och tydligt upprätthållas. Denna struktur bör säkerställa balansen mellan inkomststödet i den första pelaren som hjälper jordbrukare att förbli, eller bli, lönsamma och producera för marknaden, med direktstöd som finansieras till 100 % av EU, och åtgärder för miljövänligt jordbruk och investeringsstöd som en del av den andra pelarens välfinansierade landsbygdsutvecklingspolitik, med samfinansierade åtgärder för att bättre hantera specifika situationer

I. Konvergens för direktstöden, både inom och mellan medlemsstaterna, är avgörande för att garantera rättvisa stödvillkor för jordbrukare och för att säkerställa rättvis konkurrens på den inre

---

1 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K., m.fl., *Laureate letter 2025: Hunger's tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security*, 2025.

2 Europeiska kommissionen: generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling, *EU agricultural outlook 2024-2035* Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2024, doi:10.2762/2329210.

marknaden. Direktstöden ger stabilitet och förutsägbarhet åt de årliga jordbruksinkomsterna och en rättvis fördelning av dem i unionen är absolut nödvändig för att förhindra att jordbruksmark överges, ge särskilt stöd till nya och unga jordbrukare och skydda jordbrukets ekonomiska livskraft och den regionala sammanhållningen.

J. Mot bakgrund av den pågående diskussionen om den fleråriga budgetramens framtid är det viktigt att den gemensamma jordbrukspolitikens fonder hålls åtskilda från andra fonder och inte sammanförs i en gemensam nationell fond, för att bevara den gemensamma jordbrukspolitikens gemenskapskaraktär och säkerställa lika villkor för jordbrukarna i alla medlemsstater.

K. Den gemensamma jordbrukspolitiken återspeglar mångfalden av EU-regioner, traditioner och jordbrukssystem, inbegripet många olika jordbruksstrukturer, jordbrukstyper och produkter.

L. Alla ändringar av den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken eller ny lagstiftning måste införas på ett sätt som säkerställer sektorns stabilitet och större rättssäkerhet för jordbrukarna och skogsägarna, som kräver en förenklad gemensam jordbrukspolitik som tillhandahåller inkomststöd, säkerställer hållbarhet och beaktar säsongsbegränsningar och jordbruksproduktionens långsiktiga planeringsbehov. Sådana åtgärder bör utvecklas i samråd med berörda parter, undvika onödiga administrativa bördor, beakta rimliga övergångsperioder och backas upp av lämpliga anpassningsbudgetar.

M. Den gemensamma jordbrukspolitiken, som är en hörnsten i det europeiska samförståndet om utveckling, är mer relevant än någonsin med tanke på dagens utmaningar. Den gemensamma jordbrukspolitiken stöder omkring 9,1 miljoner jordbruksföretag i EU, vilket utgör en minskning med 37 % av antalet jordbruksföretag jämfört med de 14,4 miljoner jordbruksföretag som var registrerade 2005. Denna minskning har åtföljts av en minskning av jordbrukarnas inkomst på 12 % per hektar. Av EU:s medborgare är det 77 % som håller med om att EU, genom den gemensamma jordbrukspolitiken, fullgör sin roll att säkerställa en stabil tillgång till säkra, hälsosamma och hållbara livsmedel av hög kvalitet och till överkomliga priser för 450 miljoner konsumenter. 83 % av unionens territorium utgörs av landsbygdsområden, där 30 % av EU:s befolkning bor. Jordbruksmark utgör 40 % av EU:s territorium, och EU:s livsmedelsindustri bidrar med ungefär 7 % till EU:s BNP och sysselsätter ca 17 miljoner människor.

N. Enligt Eurostat[1] är 93 % av jordbruksföretagen i EU familjejordbruk. Denna unika europeiska modell måste bevaras eftersom den spelar en avgörande roll för landsbygdsområdenas vitalitet och ekonomiska livskraft.

O. Jordbruk är inte bara ett arbete, utan en livsstil som är rotad i naturen, det historiska, kulturella och traditionella arvet och landsbygden och som har en positiv inverkan på samhället och förtjänar större erkännande. Jordbrukets mångfunktionalitet i EU erbjuder en rad olika möjligheter till sysselsättning och företagsdiversifiering på landsbygden, exempelvis genom agriturism, den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, den bioekonomiska industrin, produktion av förnybar energi, hållbar turism, skolbesök och direktförsäljning. Denna mångfunktionalitet bidrar till tillväxt för alla, samhällsvälfärd och tillhandahållande av sociala tjänster, utbildningstjänster och hälsorelaterade tjänster på landsbygden.

P. Livsmedelsinflationen uppgick till nästan 25 % i EU under 2022 och 2023 och skenade iväg till 50 % i vissa länder, vilket har fått stora ekonomiska och sociala konsekvenser och påmint oss om att stabila jordbrukspriser är avgörande för makroekonomisk stabilitet och ekonomisk säkerhet.

Q. Arealbaserat direktstöd är mycket viktigt för det europeiska jordbrukets hållbarhet och spelar en avgörande roll för att upprätthålla en hållbar produktion och säkerställa att jordbrukarna får en skälig och tillräcklig inkomst och därmed stärka lönsamheten, tillhandahålla stabilitet och garantera en minimisäkerhetsnivå. Ökat

---

[1] Eurostat, *Agriculture statistics - family farming in the EU*, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

stöd bör säkerställas för kvinnor, nyetablerade och unga jordbrukare samt familjejordbrukare, små och medelstora företag – i synnerhet om de är verksamma i missgynnade områden – liksom sektorer som får stöd av socioekonomiska eller miljörelaterade skäl.

R. Det är viktigt att säkerställa att stödutbetalningar via den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare går ut till alla aktiva yrkesverksamma jordbrukare, vars inkomst helt eller delvis kommer från jordbruksproduktion, oavsett om det är på hel- eller deltidsbasis.

S. Dessa direktbetalningar bör bidra till att stärka konkurrenskraften och förbättra hållbarheten och resiliensen i EU:s jordbrukssektor, och bör samtidigt spegla specifika behov och regional mångfald. Den främsta drivkraften för jordbrukarnas lönsamhet måste även i fortsättningen vara produktionen av hälsosamma livsmedel, med möjligheten att komplettera inkomsten genom sådan verksamhet som energiproduktion, koldioxidlagring eller hållbar turism.

T. Under den fleråriga budgetramen 2021–2027 minskade anslagen till den gemensamma jordbrukspolitiken i både nominella och reala termer jämfört med den föregående fleråriga budgetramen. EU:s totala utgifter för den gemensamma jordbrukspolitiken har minskat avsevärt under de senaste åren trots en betydande ökning av den gemensamma jordbrukspolitikens miljöambition. Denna minskning har haft betydande inverkan på jordbrukarnas inkomster.

U. Jordbrukarna kämpar mot en ökande prisvolatilitet orsakad av fluktuationer på den globala marknaden och i den europeiska produktionen till följd av livsmedelsförsörjningskedjans globala natur, vilket framgår av den senaste tidens import av spannmål från länder utanför EU och det ökande priset på gödningsmedel. De brottas också med makroekonomisk och geopolitisk osäkerhet, hälsokriser, utbrott av djursjukdomar, marknadskoncentrationstrender, överskott inom vissa europeiska sektorer och oförutsägbara skördar i och med alltmer vanligt förekommande klimatrelaterade extrema väderhändelser och naturkatastrofer.

V. Det europeiska jordbruket måste hantera nya och alltfler utmaningar och bidra till sådana EU-prioriteringar som livsmedelstrygghet och klimatresiliens. Detta kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken får en ökad budget i fasta priser i nästa fleråriga budgetram, vilket bör vara en av EU:s politiska prioriteringar för att förhindra att betalningarnas verkliga värde urholkas och tillmötesgå såväl dagens som framtidens utmaningar i EU.

W. Om den fleråriga budgetramen inte justeras för inflation skulle detta kunna leda till att så mycket som 54 % av den gemensamma jordbrukspolitiken går till spillo – vilket motsvarar 250 miljarder euro

fram till 2034 – vilket allvarligt undergräver EU:s förmåga att upprätthålla sitt livsmedelsoberoende och effektivt bemöta interna och globala krav.

X. Jordbruksinkomsterna är fortfarande lägre än genomsnittet för resten av ekonomin i nästan alla medlemsstater, och motsvarar 47 % av de genomsnittliga bruttolönerna inom EU-ekonomin. Människor som lever i stadsområden har i allmänhet en högre inkomstnivå än de som lever på landsbygden, vilket leder ojämlikheter och utestängning. Jordbrukare som är 40 år eller yngre har lägst genomsnittsinkomst inom EU. Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken måste säkerställa skälig ersättning och skydd för jordbrukare och jordbruksarbetare så att de kan upprätthålla produktionsverksamhet i hela EU, inbegripet i områden med naturbetingade begränsningar, och uppfylla kvalitetsnormer och livsmedelssäkerhetskrav till gagn för allmänheten.

Y. Jordbrukarna utsätts för mycket arbetsrelaterad stress orsakad av långa arbetstider, social isolering, ekonomisk osäkerhet, administrativa och regleringsmässiga krav, klimatrelaterade väderhändelser eller nya växt- och djursjukdomar. Jordbrukarna har fortfarande begränsad tillgång till psykiatrisk vård.

Z. Det är nödvändigt att stärka jordbrukarnas ställning i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan och vederbörligt erkänna deras roll, och det måste säkerställas rättvis konkurrens, produktivitet, resiliens och effektivitet på den inre marknaden. Det måste garanteras fullständig efterlevnad av lagstiftningen om otillbörliga handelsmetoder[1] och det måste säkerställas skälig betalning för jordbruksprodukter tillsammans med större transparens i prisinformationen och främjande av bättre verktyg för att hantera följderna av risker och kriser. Externa chocker och aspekter som ligger utanför jordbrukarnas kontroll, såsom marknadskriser eller naturkatastrofer, som påverkar konkurrenskraften och jordbrukarnas hållbarhet i värdekedjan, måste också beaktas och övervakas på lämpligt sätt.

AA. Jordbrukskooperativ, som har inrättats och styrs av jordbrukarna själva, liksom producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och lokala åtgärdsgrupper, stärker primärproducenternas ställning i produktionskedjan genom att ena krafter, samordna investeringar och göra sektorn mindre splittrad. I visionen för jordbruk och livsmedel konstateras det att starkare kollektivförhandlingar inom jordbruket är avgörande för att göra sektorn mer attraktiv.

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 av den 17 april 2019 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan (EUT L 111, 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

AB. EU är fortfarande i behov av ett generationsskifte inom jordbrukssektorn. År 2020 var majoriteten (57,6 %) av jordbrukarna i EU, oavsett kön, över 55 år, medan de under 35 år utgjorde omkring 6 % – varav endast 1,7 % var kvinnor – och i många medlemsstater är en mycket stor andel jordbrukare 65 år eller äldre.

AC. Framtidens europeiska jordbruk, livsmedelstryggheten, landsbygdsområdenas välstånd och möjligheten att fortsatt leva och bo på landet kräver att det sker ett generationsskifte. De främsta hindren för att bli jordbrukare är priset på och den begränsade tillgången till mark, jordbruksverksamhetens allmänt låga lönsamhet, de strukturella utmaningarna för landsbygden med hänsyn till investeringar och risker, administrativa krav och bilden av sektorn. Andra faktorer, såsom brist på eget kapital, svårigheten att få tillgång till krediter, särskilt för kvinnor och unga jordbrukare, behovet av tekniska och kompletterande tjänster och stödåtgärder, klimatförändringarnas effekter, höga insatskostnader och andra produktionskostnader och den ökande förekomsten av vektorburna sjukdomar, kan också utgöra stora hinder för ungdomar, kvinnor och nyetablerade jordbrukares deltagande i jordbrukssektorn.

AD. Ungdomar, kvinnor och nyetablerade jordbrukare har potential att införa nya affärsmodeller, tillämpa ny teknik och genomföra hållbara jordbruksmetoder. System som kombinerar hållbarhet, teknikutnyttjande och partnerskap mellan generationerna bör främjas för att underlätta överlåtelse av jordbruksföretag. Det behövs starkare synergier mellan ungdomssysselsättningsinitiativ, den gemensamma jordbrukspolitiken och landsbygdsutvecklingspolitiken för att stödja generationsskiftet och säkerställa att ungdomar stannar kvar på landsbygden.

AE. Utmaningarna för kvinnor är fortfarande större när det gäller att komma in i jordbrukssektorn, och sysselsättningsgraden bland kvinnor på landsbygden är genomgående lägre än bland män. Antalet jordbruksföretag som drivs av kvinnor varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. Jämställdhet är en grundläggande princip i EU, och för att begränsa avfolkningen av landsbygden krävs det i hög grad att lika möjligheter för kvinnor och ungdomar säkerställs. För att ta itu med de särskilda utmaningarna för kvinnor inom jordbruket bör kommissionen och medlemsstaterna se till att deras särskilda behov återspeglas i de nationella strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken genom riktade interventioner.

AF. Nya hållbara värdekedjor för landsbygden i bioekonomin skapar nya affärsmöjligheter för att diversifiera inkomstkällorna för jordbrukssektorn, vilket främjar skapandet av sysselsättning och företagande på landsbygden och samtidigt främjar ett bättre utnyttjande av biprodukter från jordbruket. Exempel på detta är energiproduktion genom biogasproduktion på gården eller produktion och bearbetning av ull och andra naturfibrer. I detta

sammanhang är det också viktigt att lyfta fram de ytterligare inkomstmöjligheter som står till buds för jordbrukare genom produktion av förnybar energi från källor som är förenliga med direktivet om förnybar energi[1], såsom biobränslen, som också bidrar till att stärka EU:s självförsörjning på energiområdet. Kolinlagrande jordbruk har potential att stödja EU:s klimatmål genom att främja koldioxidbindning i mark och biomassa. Livsmedel och foder bör dock prioriteras framför annan användning av jordbruksprodukter och mark.

AG. Korta produktionskedjor – där produktion, bearbetning och förpackning äger rum i samma region – bidrar till att mervärdet skapas lokalt och därmed till att fler arbetstillfällen i området säkras. Sådana platsbaserade, territoriellt integrerade, motståndskraftiga och hållbara jordbruksbaserade livsmedelssystem minskar beroendet av externa insatsvaror, stärker EU:s livsmedelstrygghet och bidrar till att blåsa nytt liv i landsbygdsområden.

AH. Det är viktigt att undvika negativa konsekvenser för EU:s jordbruksproduktion genom att främja flexibla och effektiva verktyg för att stödja de mest sårbara och strategiska sektorerna när de ställs inför utmaningar till följd av strukturella förändringar, naturkatastrofer och meteorologiska katastrofer, särskilt i samband med klimatförändringarna, obalanser på marknaden, antagandet av handelsavtal samt de potentiella konsekvenserna för EU:s jordbrukssektor i samband med genomförandet av ny EU-politik.

AI. Dessa utmaningar kan få direkta konsekvenser för livsmedelstryggheten och landsbygdens ekonomier och samhällen, och därför är det mycket viktigt att förbättra riskförebyggande, riskhantering och riskanpassning, bland annat genom mekanismer och infrastruktur som förbättrats och anpassats med hjälp av medel som inte kommer från den gemensamma jordbrukspolitiken.

AJ. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör erkänna de betydande miljöfördelarna med hållbart jordbruk och hållbar djurhållning, till vilka metoder och grödor såsom skogsbruk, skogsjordbruk, biodling, proteingrödor och vedartade grödor, ekologiskt jordbruk, textilfibrer och framväxande sektorer såsom bioekonomin också bidrar. Sektorsstrategier för frukt och grönsaker, vin, olivolja, bordsoliver, potatis, sockerbetor och biodling bör upprätthållas och skyddas.

AK. Enligt Europeiska miljöbyrån har torkan orsakat ekonomiska

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413 av den 18 oktober 2023 om ändring av direktiv (EU) 2018/2001, förordning (EU) 2018/1999 och direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor, och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

förluster på upp emot 9 000 miljoner euro årligen inom EU, och denna siffra kan stiga till 28 600 miljoner euro 2100, utöver förluster som orsakats av andra effekter av klimatförändringarna. Jordbrukare i hela EU upplever klimatförändringarna från första parkett och bevittnar större ökenspridning och minskad produktivitet inom jordbruket, med särskilda utmaningar för Medelhavsregionerna. Extrema väderhändelser, såsom allt allvarligare översvämningar och torka, äventyrar EU:s livsmedelstrygghet.

AL. Jordbruk, vatten och mark är oupplösligt förbundna med varandra. Tillgång till och hållbar förvaltning av dessa naturresurser är mycket viktigt för att säkerställa tillräcklig livsmedelsproduktion av god kvalitet.

AM. Det är viktigt med en effektiv näringsämnesanvändning för att minska EU:s beroende av kemiska gödselmedel, minska utsläppen av växthusgaser och förbättra markhälsan. I sin nuvarande form begränsar nitratdirektivet[1] användningen av bearbetad stallgödsel, inklusive RENURE-produkter, trots att det finns vetenskapliga belägg för att de kan användas säkert. Det gemensamma forskningscentrumet har dragit slutsatsen att ersättning av syntetiska mineralgödselmedel med RENURE inte leder till att ökade mängder nitrat läcker ut i vattnet. Detta skapar onödiga rättsliga hinder för jordbrukare som vill skapa slutna kretslopp av näringsämnen och minska miljöpåverkan.

AN. Den ökande instabiliteten i världshandeln gör det nödvändigt att anpassa EU:s handelspolitik och internationella handelsregler, särskilt inom ramen för Världshandelsorganisationen, för att skydda unionens jordbruksbaserade livsmedelssystem genom att säkerställa rättvisa och hållbara konkurrensvillkor som bygger på ömsesidighet och ett effektivt handelsskydd.

AO. Import till EU av jordbruksprodukter som produceras enligt lägre standarder och med lägre produktionskostnader än de som produceras i EU – som kännetecknas av högsta möjliga standarder – utgör ett hinder för våra producenters möjligheter att få rättvisa priser och lönsamhet på marknaden. Detta medför potentiella risker för människors, växters och djurs hälsa, bland annat genom spridning av skadegörare och sjukdomar. Det måste säkerställas ömsesidighet i internationella handelsavtal.

AP. Det är nödvändigt att modernisera den fysiska och digitala infrastruktur som ligger till grund för en effektiv export av EU:s jordbruksbaserade livsmedelsprodukter för att göra EU:s jordbruk mer resilient genom att det skapas diversifierade exportmarknader.

---

[1] Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

AQ. Världshälsoorganisationen rekommenderar att baljväxter, frukt och grönsaker, liksom ett måttligt intag av protein – även av animaliskt ursprung – inkluderas som en del av en varierad och balanserad kost. Kött och andra animaliska produkter är en värdefull källa till protein med högt biologiskt värde och viktiga mikronäringsämnen. Hållbar djurhållning bidrar på ett viktigt sätt till skyddet av den biologiska mångfalden, förebyggande av skogsbränder, landskapsbevarande, tillhandahållande av näringsämnen i marken och livsmedelstrygghet samt till nationella kulturer och det nationella kulturarvet. I sitt meddelande om den långsiktiga visionen för EU:s landsbygdsområden erkände kommissionen vikten av att utveckla en långsiktig strategi för djurhållningssektorn och tillkännagav att ett särskilt arbetsflöde skulle inledas i denna fråga. Riktade investeringar i avelsmetoder och andra innovativa lösningar kan minska utsläppen från boskap samtidigt som produktiviteten och djurens välbefinnande skyddas.

AR. Omkring 70 % av de råvaror som krävs för att tillverka det proteinrika foder som behövs i EU måste importeras från länder utanför EU eftersom EU har ett betydande underskott i produktionen av vegetabiliskt protein. Parlamentet och medlemsstaterna har upprepade gånger efterlyst en meningsfull proteinstrategi för EU för att öka produktionen av proteingrödor i EU för att minska detta stora beroende.

AS. Det behövs förstärkta synergier med andra EU-instrument, såsom Horisont Europa och sammanhållningspolitiken, för att underlätta integreringen av forskningsresultat i praktiska, lokalt skräddarsydda jordbrukslösningar, främja innovation och främja ekonomisk utveckling. Förbättrad konnektivitet, förbättrade digitala färdigheter och införandet av autonom teknik i landsbygdsområden är avgörande för att stärka sektorns konkurrenskraft och klimatresiliens och göra landsbygdsområdena mer attraktiva för yngre generationer och kvalificerade yrkesutövare.

AT. Merparten av den biotekniska forskningen bedrivs för närvarande utanför EU. Sådan forskning fokuserar ofta på agroekonomiska frågor som endast delvis är relevanta för den kontext som gäller i EU, vilket innebär att EU:s jordbrukare riskerar att gå miste om både investeringar och möjligheter. EU bör därför investera i utvecklingen av bioteknik som är anpassad till dess egna jordbruksbehov. Tillbakadragandet av godkännanden för försäljning av växtskyddsmedel, utan att effektiva alternativ är tillgängliga, utsätter jordbrukare för skadegörare och sjukdomar, minskar deras lönsamhet och konkurrenskraft, ökar matsvinnet och utgör ett hot mot livsmedelstryggheten.

AU. EU har utvecklat en rad rymdprogram (Egnos och Galileo) och jordobservationsprogram (Copernicus), som har stor potential att stödja övervakningen av genomförandet av den gemensamma

jordbrukspolitiken för att ge jordbrukare och skogsbrukare tillgång till korrekta uppgifter om den mark de brukar och, när så är lämpligt, förenkla och minska de administrativa bördorna.

AV. EU:s landsbygdsområden täcker 83 % av EU:s territorium och är hem för 137 miljoner människor. Landsbygdsområdenas framtid och välstånd är av yttersta vikt för Europas livsmedelstrygghet, oberoende och motståndskraft. De jordbruksbaserade livsmedelssystemen har möjliggjort kontinuerlig tillgång till säkra livsmedel av god kvalitet under de senaste kriserna, trots att inflationen har satt press på livsmedlens prisöverkomlighet. Politiken måste stödja både jordbruket som en kärnverksamhet och ekonomisk diversifiering genom utveckling av hållbar landsbygdsturism, småföretag, hantverk och lokala tjänster, för att landsbygdsregionerna ska vara livskraftiga och attraktiva. Energiproduktion kan skapa ytterligare inkomstflöden för jordbrukare, men bör inte påverka livsmedelsproduktionen. Leader och lokalt ledd utveckling har visat sig vara värdefulla verktyg för hållbar utveckling och står i centrum för EU:s politik. Den gemensamma jordbrukspolitiken kan inte på egen hand hantera alla de behov och utmaningar som gör sig gällande för EU:s landsbygdsområden.

AW. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör bidra till en harmonisk utveckling av EU genom att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och bör därför även i fortsättningen kompensera områden med naturliga begränsningar, såsom bergsområden, torra områden, öområden, gränsområden, de yttersta randområdena och missgynnade områden, för de extra kostnader som är kopplade till deras geografiska eller demografiska begränsningar, i syfte att undvika att jordbruksverksamheten överges i sådana områden, vilket skulle leda till avfolkning. Det är mycket viktigt att erkänna den viktiga roll som jordbrukarna spelar i dessa områden genom att säkerställa miljömässiga, ekonomiska och sociala tjänster.

AX. De yttersta randområdena står inför särskilda utmaningar på grund av sitt geografiska läge. Posei-programmet omfattar insatser inom den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare, som är anpassade till de yttersta randområdenas särdrag. Posei-programmet är av avgörande betydelse för att upprätthålla jordbruksverksamheten och säkerställa tillgången på livsmedel och jordbruksprodukter i dessa regioner. Programmets genomförande är viktigt och har varit framgångsrikt , särskilt vad gäller ökningen av produktion avsedd för lokal konsumtion, vilket framhålls i Europeiska kommissionens genomföranderapporter för 2006–2014 och 2015–2019. Den uteblivna översynen av Posei-programmets budgetanslag sedan 2007 har dock lett till en ackumulerad värdeminskning på åtminstone 36 % på grund av inflationen. Detta har avsevärt begränsat storleken på det EU-stöd som är tillgängligt för jordbrukare i de yttersta randområdena, och det finns ett tydligt

behov av att justera anslagen till Posei-programmet för att kompensera för denna värdeminskning.

AY. En konkurrenskraftig jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektor kan fortsätta att spela en stark roll i arbetet med att uppnå målen för trygg livsmedelsförsörjning, folkhälsa och miljöskydd, i enlighet med EU:s politik, genom att jordbrukare uppmuntras och ersätts för sitt bidrag och får hjälp på vägen genom att onödiga regleringsmässiga och administrativa bördor minskas i de åtgärder de vidtar.

AZ. Genom den gemensamma jordbrukspolitiken har europeiska jordbrukare gjort stora insatser för att integrera miljö- och klimatmål som är förenliga med de krav som fastställs i EU:s lagstiftning för att anpassa jordbrukssektorn till de alltfler utmaningar och kriser som orsakas av klimatförändringarna. Jordbrukarna står redan vid frontlinjen och spelar en central roll för att skydda miljön och marken mot klimatförändringarna, och enligt uppskattningar för perioden 2005–2023 följde utsläppen av växthusgaser i EU en övergripande nedåtgående trend på 7 %[1].

BA. Det måste säkerställas att den gemensamma jordbrukspolitikens villkorlighetskrav och miljöåtaganden beaktar jordbrukets mångfald i EU och inte inför oproportionerliga administrativa bördor för jordbrukarna, i synnerhet de mest utsatta av dem. Det behövs en bättre balans mellan vissa åtgärders obligatoriska natur och ett system som bygger på incitament som gör att jordbrukarna frivilligt kan anta mer hållbara jordbruksmetoder, utan att detta leder till minskad jordbruksproduktion, för att därmed säkerställa deras konkurrenskraft och lönsamhet och bevilja tillräckligt med flexibilitet för att lämna utrymme för lösningar som lämpar sig lokalt.

BB. Det är nödvändigt att göra en samlad utvärdering av lagstiftning som hänför sig till den gröna given för att bedöma dess övergripande inverkan på den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, inbegripet samstämdhet mellan regelverken, administrativ börda, konkurrenskraft och sektorns förmåga att säkerställa livsmedelstrygghet och strategisk resiliens.

BC. Den gemensamma jordbrukspolitiken måste ta hänsyn till regioner där stadsutveckling konkurrerar stort med jordbruket när ytterligare restriktioner för tillgång till mark införs, för att bevara jordbruket i sådana områden.

BD. För att innovationer inom jordbruket ska bli framgångsrika krävs det inte bara tekniska framsteg utan också ett effektivt kunskapsutbyte och att jordbrukarna deltar aktivt i forsknings- och

---

[1] Europeiska miljöbyrån, *Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe*, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

innovationsprocesser. Verktyg såsom kunskaps- och innovationssystem inom jordbruket (AKIS), operativa grupper inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket samt projekt med flera aktörer som får stöd av Horisont Europa har visat värdet av gemensamt skapande, lokal anpassning och starkare kopplingar mellan jordbrukare, forskare och rådgivare.

På väg mot ett konkurrenskraftigt och hållbart jordbruk

1. Europaparlamentet noterar att kommissionen den 16 juli 2025, samtidigt med förslaget till en ny flerårig budgetram för perioden 2028–2034, lade fram lagstiftningsförslag angående en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentets ståndpunkt om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s jordbruk ligger dock fast i enlighet med denna resolution.

2. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande *En vision för jordbruk och livsmedel* som en lovande färdplan för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027, med viktiga bidrag som bygger på generationsväxling, konkurrenskraft, hållbarhet, motståndskraft, förenkling och större ömsesidighet vad gäller standarder inom handeln, och med betoning på innovation för att uppnå ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet, på prioritering av incitament framför restriktioner och på en rättvisare målinriktning av stödet inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet noterar, inom ramen för denna strategi, en förnyad tonvikt på den gemensamma jordbrukspolitikens traditionella centrala mål i enlighet med artikel 39 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa en separat budget för den gemensamma jordbrukspolitiken för att uppnå dessa mål.

3. Europaparlamentet understryker att jordbruket spelar en grundläggande roll för att trygga livsmedelsförsörjningen i och utanför EU, skydda människors hälsa, bevara den biologiska mångfalden, friska jordar och rent vatten samt värna den sociala sammanhållningen. Parlamentet understryker att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör göra det enklare att få tillgång till åtgärder för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna och att jordbrukarna bör belönas för sina insatser i detta avseende. Parlamentet betonar att jordbrukare spelar en avgörande roll för att säkerställa den europeiska jordbruksproduktionens hållbarhet i alla dess miljömässiga, sociala och ekonomiska dimensioner, samtidigt som de bidrar till livsmedelstrygghet och strategiskt oberoende, och de bör därför stödjas. Parlamentet efterlyser konsekvensbedömningar som tar hänsyn till konsekvenserna på gårdsnivå innan några nya förordningar föreslås som medför nya krav och byråkratiska bördor för jordbrukarna, och efterlyser en översyn av alla befintliga skyldigheter. Parlamentet vidhåller att jordbruket bör förbli EU-

politik och inte läggas i en gemensam fond, för att säkerställa enhetliga villkor bland medlemsstaterna.

4. Europaparlamentet efterlyser en ökad och specifik budget för den gemensamma jordbrukspolitiken, som indexeras gentemot inflationen genom årliga bedömningar, i nästa fleråriga budgetplan för att kunna garantera livsmedelstrygghet oberoende av den handelsinstabilitet som uppstår till följd av geopolitisk volatilitet. Parlamentet betonar att en gemensam jordbrukspolitik som saknar tillräckliga medel inte längre kan fungera som drivkraft för att säkerställa att europeiskt jordbruk är såväl ekonomiskt, miljömässigt som socialt hållbart och samtidigt garantera skäliga inkomster och lika villkor för aktörer i jordbrukssektorn och en fullständigt fungerande inre marknad. Parlamentet begär att de finansiella medel som anslås till den gemensamma jordbrukspolitiken även i fortsättningen ska öronmärkas i budgeten för detta ändamål, i synnerhet direktstöd. Parlamentet motsätter sig med kraft tanken på att medlemsstaterna ska kunna ta budgeten för den gemensamma jordbrukspolitiken och använda den som en del av en övergripande budget för andra syften än jordbruk. Parlamentet betonar att en tillräcklig budget kommer att bidra till att säkerställa en fortsatt gemensam politik.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlagstiftarna att behålla fast och öronmärkt inkomststöd som en central del av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027, och erkänna dess avgörande roll för att säkerställa livsmedelsproduktion, med höga kvalitets- och hälsostandarder för EU:s konsumenter, ge jordbrukarna stabilitet mot marknadsvolatilitet och extrema väderförhållanden, säkerställa en skälig levnadsstandard för jordbrukarna, garantera försörjningstrygghet och bygga upp självförsörjning med livsmedel och foder. Parlamentet anser att den nuvarande situationen i de regioner som ligger vid EU:s yttre gränser också måste beaktas.

6. Europaparlamentet uttrycker sin oro över potentiella budgetrevideringar i EU:s budget för perioden efter 2027, inklusive en eventuell centralisering av finansieringsflödena. Parlamentet varnar för att en integrering av den gemensamma jordbrukspolitiken med andra finansieringsområden, exempelvis sammanhållning, regional utveckling och fiskeri, skulle kunna undergräva jordbrukspolitikens särskilda roll.

7. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken måste behålla sin egen rättsliga och institutionella ställning även efter 2027. Parlamentet betonar att det är viktigt att behålla budgeten för den gemensamma jordbrukspolitiken som en fristående, väl avgränsad och specifik budget som är skräddarsydd för den europeiska jordbrukssektorns behov. Parlamentet uppmanar kommissionen att minska den administrativa bördan för att se till att

jordbrukarna kan få direkt tillgång till stöd utan att behöva förlita sig på externa konsulter i alltför hög grad.

8. Europaparlamentet bekräftar på nytt vikten av att bevara den gemensamma jordbrukspolitiken som en separat, särskild politik som fungerar som ett partnerskap mellan jordbruk och samhälle, och mellan EU och dess jordbrukare, och som ger tillförlitligt stöd till jordbrukare i syfte att öka livsmedelstryggheten. Parlamentet förkastar bestämt alla förslag om att låta anslagen för den gemensamma jordbrukspolitiken ingå i en gemensam fond, som delas med annan politik eller andra fonder, eftersom en sådan strategi skulle minska åtgärdernas effektivitet och undergräva unionens strategiska mål när det gäller livsmedelstrygghet och landsbygdsutveckling.

9. Europaparlamentet påpekar att i den rådande geopolitiska kontexten har trygg och konstant tillgång till mat blivit en fråga om strategisk säkerhet. Importberoende kan utnyttjas som verktyg för påtryckningar. Parlamentet understryker i detta sammanhang att större tonvikt bör läggas på den gemensamma jordbrukspolitikens traditionella centrala mål – att stödja livsmedelstrygghet och motståndskraft, säkerställa skäliga inkomster för jordbrukarna och förbättra marknadsstabiliteten och konkurrenskraften.

10. Europaparlamentet betonar att hållbar livsmedels- och jordbruksproduktion spelar en större strategisk roll, som blivit ännu tydligare i den nya geopolitiska situationen, som en central del av säkerhet, stabilitet, suveränitet och strategisk autonomi i Europa. Budgetbeloppet och budgetramen för den gemensamma jordbrukspolitiken måste återspegla detta. Parlamentet står fast vid att EU:s jordbruk bör erkännas inte bara som en ekonomisk sektor, utan också som en geopolitisk hörnsten, ett verktyg för social och territoriell stabilitet och en kritisk komponent i EU:s säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet noterar att på global nivå, med undantag för EU, har länder som spelar en viktig roll i jordbrukssektorn ökat utgifterna och skyddsåtgärderna för sektorn sedan livsmedelskostnadskrisen 2007–2008. Parlamentet påminner om att jordbrukets produktivitet och motståndskraft är beroende av en hållbar förvaltning av naturresurser, så att långsiktigt hållbara livsmedelssystem kan säkerställas. Parlamentet betonar vikten av att den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 bidrar till att stärka unionens övergripande beredskap och motståndskraft. Parlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna bör inkludera livsmedel i sina planer för säkerhet och konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga möjligheten att inrätta strategiska lagerfaciliteter, på EU-nivå och nationellt, för att säkra livsmedelstryggheten.

11. Europaparlamentet påpekar att effektiv jordbruksproduktion utgör ett viktigt bidrag till sektorns hållbarhet, genom att optimera

avkastningen med så få insatsvaror som möjligt. Parlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken måste omfatta instrument och investeringar som ökar jordbruksföretagens och landsbygdsområdenas kapacitet att förbereda sig för, absorbera och återhämta sig från chocker. Parlamentet vidhåller att den gemensamma jordbrukspolitikens främsta mål måste vara att tillgodose den europeiska befolkningens livsmedelsbehov. Detta innebär att jordbrukare måste ges mer ändamålsenligt stöd för att stärka livsmedelstryggheten och den strategiska autonomin i EU.

12. Europaparlamentet understryker den strategiska rollen för grossistmarknader, som är erkända strukturer av allmänt intresse och som kan säkerställa att principerna om hållbarhet, minskat matsvinn och pristransparens efterlevs.

13. Europaparlamentet påpekar att samarbete, sammanslutning och dialog, samt bättre organisation av jordbrukare i form av kooperativ, producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer i värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel, tillsammans med konkurrensrättsliga undantag och särskilt stöd, är avgörande för att förbättra jordbrukarnas ställning, främja en mer rättvis fördelning av marginalerna och öka samtliga aktörers effektivitet. Parlamentet noterar i detta avseende den pågående reformen inom den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna och direktivet om otillbörliga affärsmetoder[1], som kan vara en möjlighet att stärka jordbrukarnas ställning i nationella och transnationella livsmedelskedjor och säkerställa att producenter får skälig ersättning för sina produkter och för sitt arbete, genom att stärka systemen för krishantering och förbättra efterlevnaden av reglerna om otillbörliga handelsmetoder i gränsöverskridande sammanhang, genom harmonisering på EU-nivå utan att äventyra eller negativt påverka de bästa befintliga nationella strategierna och metoderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta nya instrument för att undvika att jordbrukarnas produkter prissätts under produktionskostnaderna.

14. Europaparlamentet understryker särskilt vikten av att stärka det gränsöverskridande samarbetet mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna för att säkerställa att reglerna tillämpas på ett effektivt, samordnat och konsekvent sätt på hela den inre marknaden för att motverka missbruk, säkerställa rättvisa i hela leveranskedjan och förhindra orättvisa konkurrensvillkor. Parlamentet betonar att

---

1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28).

livsmedelstrygghet och livsmedelssuveränitet är viktiga inslag i det strategiska oberoendet och att nästa fleråriga budgetram måste fortsätta att effektivt stödja konkurrenskraften och motståndskraften i unionens jordbrukssektor.

15. Europaparlamentet betonar vikten av att skydda och stärka det direkta inkomststödet för att tillgodose behoven för alla aktiva, yrkesverksamma jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, både på heltid och deltid, oavsett storlek och typ av produktion. Parlamentet understryker vikten av att även inkludera jordbrukare som också bedriver annan verksamhet, eftersom alla jordbrukare i hög grad bidrar till den socioekonomiska strukturen på landsbygden.

16. Europaparlamentet påpekar att direktstöd i sin nuvarande form skapar ett tydligt EU-mervärde och påminner om vikten av en arealbaserad modell, samtidigt som stödet till de mest utsatta jordbrukarna ökas, inbegripet familjejordbruk, små och medelstora jordbruksföretag, unga och kvinnliga jordbrukare, jordbruk i områden med naturbetingade begränsningar och sådana som väljer att arbeta med mer hållbara metoder. Parlamentet förespråkar en modell som ger stabilitet och på ett ändamålsenligt sätt bidrar till jordbrukarnas inkomster och upprätthåller den ekonomiska lönsamheten, konkurrenskraften och hållbarheten i livsmedelsproduktionen i alla EU:s regioner och territorier. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att säkerställa en rättvis fördelning av direktstöd både mellan och inom medlemsstaterna.

17. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ytterligare finslipa definitionen av jordbrukare i EU:s ramverk för att stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken bättre ska kunna inriktas på dem som bedriver jordbruksverksamhet. Medlemsstaterna bör använda denna definition för att fastställa vilka jordbrukare som är berättigade till stöd. Parlamentet vidhåller att denna definition inte bör utesluta stöd till mångsysslande jordbrukare, som aktivt bedriver jordbruk men också är engagerade i annan verksamhet än jordbruk utanför jordbruksföretaget, eftersom deras olika verksamheter ofta förbättrar den socioekonomiska strukturen på landsbygden.

18. Europaparlamentet betonar vikten av transparens i fördelningen av medel inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och efterlyser systematisk identifiering av slutliga stödmottagare och sammanlänkade företag. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att införa kontrollmekanismer för att förhindra koncentration av stöd genom komplexa ägarstrukturer eller artificiell fragmentering av jordbruksföretag.

19. Europaparlamentet anser att så länge lika villkor på den inre marknaden respekteras bör frivilligt kopplat stöd bibehållas eller ökas, med tillräckliga budgetanslag och större flexibilitet i

användningen av dem, som ett enkelt verktyg för att upprätthålla produktionen i sårbara sektorer och motverka särskilda svårigheter, särskilt sådana som uppstår till följd av de strukturella konkurrensnackdelarna i mindre gynnade områden.

20. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att bibehålla frivilligheten i miljösystemen och göra dem enklare och mer flexibla i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förse sina jordbrukare med en tydlig och enkel förteckning över effektiva och ändamålsenliga miljösystemalternativ som de kan välja mellan, tillsammans med incitament i form av lämplig och attraktiv ersättning, utan att undergräva de medel som anslås för direktstöd och investeringar eller öka byråkratin. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i utbildning för att hjälpa jordbrukare att effektivt utnyttja miljösystemen.

21. Europaparlamentet noterar de framsteg som redan gjorts genom sociala villkorlighetsmekanismer. Parlamentet efterlyser en utvärdering av den sociala villkorligheten i den gemensamma jordbrukspolitiken och ett proportionerligt, ändamålsenligt och tydligt definierat genomförande för att undvika överlappande bestämmelser mellan medlemsstaterna och oproportionerliga administrativa bördor för jordbrukarna, och för att skydda arbetstagarnas rättigheter.

22. Europaparlamentet efterlyser en omfattande studie för att bedöma om systemet skulle kunna göras rättvisare genom införande av obligatoriska mekanismer, såsom omfördelning eller begränsning av direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken genom tak och gradvis nedtrappning. Parlamentet betonar att detta bör analyseras innan förslag till en ny gemensam jordbrukspolitik läggs fram för att utveckla lämpliga instrument som verkligen kan stödja jordbruksföretagens livskraft i hela EU, inbegripet unga och kvinnliga jordbrukare samt små och medelstora jordbruksföretag. Parlamentet betonar att denna studie också bör analysera vad som händer om tak inte tillämpas på specifika stöd, såsom miljösystem och stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk.

23. Europaparlamentet efterlyser en rättvis fördelning av det värde som produceras i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan genom rättsliga ramar och åtgärder som syftar till att öka företagens avkastning och jordbrukarnas löner, genom att ändra balansen i förbindelserna inom kedjan mot distributörer och producenter. Parlamentet efterlyser i synnerhet incitament och investeringar för nya affärsmodeller för jordbruksbaserade livsmedel som ger långsiktig finansiell hållbarhet och en ändrad balans i handelsförbindelserna mellan jordbrukare, distributörer och producenter, som går längre än EU:s nuvarande strategi med

otillåtna handelsmetoder, genom att utforma ramlagstiftning med inspiration från den franska ”EGAlim”-lagen.

24. Europaparlamentet efterlyser en oberoende och stark andra pelare i den gemensamma jordbrukspolitiken – åtskild från men nära samordnad med sammanhållningspolitiken – som främjar politisk samstämmighet för att bland annat underlätta territoriell integration och säkerställa synergier och effektivt stöd till jordbrukssektorn inom en enhetlig ram som garanterar effektivitet vad gäller användning av EU-medel och investeringar i projekt. Parlamentet insisterar på att dessa medel måste nå mottagarna vid rätt tidpunkt. Parlamentet anser att medel för landsbygdsutveckling främst bör anslås till jordbruksverksamhet, medan andra åtgärder som stöder territorier eller infrastruktur kan finansieras genom sammanhållningsmedel.

25. Europaparlamentet betonar behovet av ett välfinansierat landsbygdsutvecklingsprogram inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare för att stödja landsbygdsområden, med ett starkt ekonomiskt bidrag från EU, kompletterat med nationell medfinansiering för att säkerställa att programmet ger goda resultat och är hållbart på lång sikt. Parlamentet betonar i detta avseende den avgörande rollen för lokala myndigheter och intressenter, såsom kooperativ och lokala aktionsgrupper, när det gäller att rationalisera insatserna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare. Parlamentet betonar att regionerna måste ha möjlighet att utforma, genomföra och förvalta landsbygdsutvecklingsåtgärder självständigt, med respekt för varje medlemsstats konstitutionella särdrag.

26. Europaparlamentet vill öka budgeten till Leader-programmet, som bidrar till att ta itu med sociala utmaningar och främja lokala aktionsgrupper genom att stärka LLU-strategierna, som är avgörande för att bygga starkare förbindelser mellan landsbygd och städer. Parlamentet betonar att Leader har en central roll när det gäller att främja attraktiva, välmående, motståndskraftiga och sammanlänkade landsbygdsområden genom att stödja initiativ som skapar lokalt mervärde, stimulerar entreprenörskap, främjar innovation och stärker den ekonomiska och sociala strukturen i territorier. Alla dessa initiativ är avgörande för att behålla och locka humankapital, särskilt ungdomar och kvinnor, och bidra till demografisk och territoriell balans samt generationsskifte.

27. Europaparlamentet erkänner att frivilliga miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket samt djurskydds- och växtskyddsåtgärder inom den andra pelaren, där såväl förenklade som incitaments- och efterlevnadsbaserade strategier kommer till användning, är viktiga instrument för att skydda miljön och främja hållbara metoder, samtidigt som de bidrar till anständiga inkomster för de jordbrukare som genomför dem. Parlamentet anser att dessa system inom den

andra pelaren är mer effektiva än miljösystem, som i många medlemsstater inte har gett önskade resultat på grund av sin höga komplexitet för jordbrukarna, och anser därför att dessa system inom den andra pelaren bör få en större andel av finansieringen i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet understryker vikten av att se till att miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket bidrar till att upprätthålla och förbättra livsmedelsproduktionen.

28. Europaparlamentet kräver att det ekonomiska stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken görs enklare och mer tillgängligt för små projekt, som ofta är drivkrafterna bakom de mest innovativa initiativen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja och utöka användningen av förenklade kostnadsalternativ.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta konkreta åtgärder för att garantera att import av jordbruksbaserade livsmedelsprodukter från tredjeländer omfattas av samma standarder för livsmedelssäkerhet, miljö, sociala villkor och djurskydd som de som krävs av EU:s producenter, i syfte att säkerställa lika villkor och en hög nivå av livsmedelssäkerhet, spårbarhet och hållbar produktion i EU. Parlamentet insisterar på att detta är avgörande för att inte äventyra konkurrenskraften för EU:s jordbruksbaserade livsmedelsproduktion gentemot importerade produkter. Parlamentet insisterar på att kommissionen, för att undvika illojal konkurrens för EU:s jordbrukare, måste vara beredd att vid behov aktivera skyddsklausuler i sina avtal med tredjeländer för att säkerställa stabiliteten på den inre marknaden.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i sina ansträngningar för att öppna nya marknader och konsolidera befintliga marknader, genomföra en systematisk konsekvensbedömning av bestämmelserna om jordbrukssektorn i vart och ett av sina handelsavtal, varvid hänsyn bör tas till alla berörda parter för att fastställa de kumulativa effekterna, och ta fram särskilda strategier för att säkerställa lika villkor och ömsesidighet på alla nivåer, särskilt när det gäller produktion, kvalitet och sociala standarder.

31. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att upprätthålla samstämmigheten mellan unionens handels- och hållbarhetspolitik och att stärka de kontroller som kommissionen, medlemsstaterna och en EU-kontrollbyrå genomför, både vid källan och vid gränserna, eftersom detta skulle ge större garantier för rättvisa konkurrensvillkor för de europeiska producenterna. Parlamentet efterlyser en översyn av EU:s handelspolitik för att säkerställa att den effektivt stöder det europeiska jordbrukets konkurrenskraft och hållbarhet. Parlamentet betonar att hållbarheten och konkurrenskraften inom EU:s jordbrukssektor inte bör undergrävas när framtida handelsavtal ingås.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra synergierna, komplementariteten och samordningen mellan EU:s finansieringsverktyg, såsom Sammanhållningsfonden, instrumentet för återhämtning NextGenerationEU och Fonden för en rättvis omställning, samt med nationella verktyg, och att öppna direkta samarbetslinjer med lokala myndigheter för att förvalta och genomföra de befintliga fonderna. Parlamentet efterlyser vidare ökad integration med andra relevanta program för att maximera effekterna av målen för innovation, digitalisering, hållbarhet och motståndskraft inom jordbruket och på landsbygden. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett internt förfarande, i början av varje finansiell programperiod, för att säkerställa komplementaritet och samstämmighet på EU-nivå mellan olika stödinstrument som planeras på landsbygden.

33. Europaparlamentet framhåller att tillgången till finansiering för jordbrukare och andra aktörer i den jordbruksbaserade livsmedelssektorn är avgörande för att kunna genomföra investeringar, främja tillgången till mark och säkerställa kontinuerlig jordbruksverksamhet på gårdarna. Parlamentet betonar dessutom att man bör fortsätta att prioritera riktat investeringsstöd till innovation och teknik inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, så att EU kan bli ett globalt digitalt nav där man främjar nystartade företag och lockar till sig begåvade ungdomar som väljer att stanna kvar.

34. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna måste hantera risker som blir allt fler och allt mer varierade. Parlamentet betonar i detta avseende att en lämplig ökning och reform av den gemensamma krisreserven inom jordbruket, i kombination med inrättandet av nya och specifika finansieringsinstrument, med resurser utanför den gemensamma jordbrukspolitiken, är avgörande för att stödja jordbrukare, mot bakgrund av oförutsägbara marknadssvängningar och klimatförändringar, såsom torka och översvämningar, stormar, växt- och djursjukdomar samt förändringar i konsumentbeteende och geopolitiska spänningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa sin strategi för ex ante-krishantering produkt per produkt och använda jordbruksreserven på ett sätt som maximerar effektiviteten och skapar mervärde för EU. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa snabba, ändamålsenliga och proportionerliga åtgärder för att tillgodose jordbrukarnas behov i krissituationer, så att de snabbt kan få det kapital de behöver för att bygga upp sin jordbruksverksamhet igen.

35. Europaparlamentet understryker att mekanismerna för interventionsåtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken spelar en viktig roll för att stabilisera jordbruksmarknaderna och skydda jordbrukarna mot prisfluktuationer. Parlamentet påminner om att

referenströskelvärdena inte har setts över på flera år och bör justeras så snart som möjligt för att ta hänsyn till prisutvecklingen.

36. Europaparlamentet efterfrågar bättre samordning och förenkling mellan alla tillgängliga instrument, inbegripet solidaritetsfonden, för att jordbrukare, landsbygdssamhällen och lokala myndigheter som drabbas av natur- och klimatkatastrofer ska kunna få tillgång till snabbare och mer specifikt stöd. Parlamentet efterlyser, med tanke på det ökande antalet skador till följd av naturkatastrofer, en automatisk utlösningsmekanism för att snabba på insättandet av särskilda riskminsknings- och riskhanteringsverktyg, med aktiva och passiva åtgärder till ett överkomligt pris för jordbrukarna.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa snabbt och korrekt genomförande av de nationella strategiska planerna, inom båda pelarna, för att på så sätt undvika att medel återförs.

38. Europaparlamentet betonar att jordbruket genom den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till annan politik och strategier, såsom miljö, energi, handel, klimat, biologisk mångfald, djurhälsa, djurskydd och regional utveckling, och att det därför är relevant och välkommet att övrig politik fortsätter att bidra till jordbrukets hållbarhet och landsbygdens utveckling samt tillhandahållande av tjänster utöver produktion av livsmedel och biogena resurser. Parlamentet betonar särskilt vikten av utveckling av bioenergi och bioekonomi för att stödja jordbrukssektorns motståndskraft.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en EU-omfattande mekanism för landsbygdssäkring inom alla politikområden och att inkludera såväl landsbygdspaktsgemenskapen som Regionkommittén i all verksamhet som rör ramen för landsbygdsutveckling. Parlamentet beklagar att mekanismen för landsbygdssäkring i praktiken endast verkar ha genomförts i begränsad utsträckning, trots att kommissionen inkluderade den i sin vision för landsbygdsområden fram till 2040.

40. Europaparlamentet bekräftar åter att EU har den högsta standarden på global nivå när det gäller livsmedelssäkerhet, djurskydd, miljöskydd och socialt skydd, som är hörnstenar i konkurrenskraften för EU:s högkvalitativa jordbruksprodukter och som måste respekteras och värnas. Parlamentet begär därför att all föreslagen lagstiftning på dessa områden ska vara vetenskapligt baserad och föregås av en noggrann och heltäckande konsekvensbedömning och utformas för att stärka konkurrenskraften och hållbarheten för EU:s jordbruk. Parlamentet anser att incitament och ersättning till jordbrukare för eventuella extra kostnader som de ådrar sig är avgörande för att uppnå detta mål.

41. Europaparlamentet betonar att en förbättring av djurskyddet inte bara är en etisk nödvändighet, utan också en väg mot mer motståndskraftiga och lönsamma boskapssystem. Parlamentet understryker att friskare djur med lägre stressnivåer i allmänhet kräver färre veterinärinsatser, har högre fertilitet och presterar bättre, vilket leder till ökad ekonomisk effektivitet. Parlamentet kräver att åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att stödja investeringar och utbildning i högre djurskyddsnormer, i linje med marknadens förväntningar och vetenskapliga rekommendationer.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina lagstiftningsförslag för nästa gemensamma jordbrukspolitik lägga fram en ambitiös och omfattande proteinstrategi, som bör omfatta lämpliga åtgärder och instrument för att främja produktion av proteingrödor av hög kvalitet, inbegripet baljväxter såsom, men inte begränsat till, vissa oljeväxter, baljfrukter och grönfoder samt icke-baljväxter såsom solros- och rapsfrön för livsmedels- och foderändamål, i syfte att avsevärt minska EU:s proteinunderskott och säkerställa strategiskt oberoende.

43. Europaparlamentet betonar den strategiska betydelsen av hållbar djurhållning för landsbygdsutveckling, bevarande av biologisk mångfald, landskapsvård och miljömässig hållbarhet, särskilt i mindre gynnade områden och landskap med högt naturvärde, och betonar behovet av att ge sektorn tillräckligt ekonomiskt stöd för att säkerställa dess hållbarhet. Parlamentet understryker att animaliska produkter inte bara är viktiga ur näringssynpunkt utan att deras produktion också spelar en avgörande roll för att bevara traditionella kulturlandskap, markens bördighet och lagring av koldioxid. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en högnivågrupp för djurhållning där alla berörda parter medverkar för att utveckla nya strategier för att skydda sektorns framtid och ta itu med den gradvisa förlusten av boskap i EU, stimulera generationsskiftet, främja djurs välbefinnande och den cirkulära ekonomin – inbegripet användning av rötrester som ett värdefullt biogödselmedel som bidrar till återvinning av näringsämnen och markhälsa – och maximera den hållbara djurhållningens positiva bidrag till bevarande och återställande av naturen, biologisk mångfald, markhälsa och bördighet, och att främja investeringar för att stimulera sektorns konkurrenskraft. Parlamentet anser att införandet av ett nytt system för handel med utsläppsrätter för jordbruksprodukter skulle skapa alltför stor komplexitet utan någon resultatgaranti.

44. Europaparlamentet pekar på den senaste tidens utbrott av djursjukdomar i flera medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka åtgärderna för förebyggande och utrotning och öka den gemensamma jordbrukspolitikens anslag till riskhantering och investeringar i förbättrad biosäkerhet inom jordbruksföretagen. Parlamentet

uppmanar kommissionen att stärka djurhälsoåtgärderna inom EU:s jordbrukssektor genom att samordna forskning, inköp och leverans av vacciner för veterinärmedicinskt bruk på EU-nivå med hjälp av en mekanism för beredskap och tidig varning och genom att främja framtagandet av sådana vacciner i EU. Parlamentet efterlyser tillräcklig finansiering för denna mekanism, utanför den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att stödja och samarbeta med regionerna om att utarbeta och genomföra planer för att förebygga och begränsa dessa sjukdomar och vaccinera mot dem.

45. Europaparlamentet beklagar att finansieringen av åtgärder för att förebygga, bekämpa och utrota vissa djursjukdomar genom programmet för den inre marknaden är otillräcklig för att stödja jordbrukarna och medlemsstaterna när det gäller sjukdomar som mul- och klövsjuka. Parlamentet betonar att underlåtenhet att förebygga eller bekämpa djursjukdomar i en medlemsstat kan få omedelbara konsekvenser för de andra medlemsstaterna, vilket kräver samordnade insatser. Parlamentet efterlyser införande av strikta djurhälsonormer på EU-nivå för att skydda djurhållningen, inbegripet bestämmelser om att hantera vilda djurpopulationer som medför infektionsrisker och om riktad vaccinering av djur vid behov.

46. Europaparlamentet betonar att antimikrobiell resistens är ett stort hot mot människors hälsa och att minskad användning av antibiotika inom djurhållningen måste prioriteras. Parlamentet noterar de medel som redan finns tillgängliga i den gemensamma jordbrukspolitiken för att minska mottagligheten för och överföringen av djursjukdomar.

47. Europaparlamentet bekräftar behovet av att utveckla en övergripande livsmedelsstrategi för EU baserad på vetenskapliga experiment, som omfattar åkerbruk och djurhållning samtidigt som man garanterar en rättvis behandling av alla jordbrukssektorer. Parlamentet stöder vetenskapligt baserade miljöbedömningar som tar hänsyn till livsmedelsprodukters hela livscykel. Parlamentet stöder nutrition på grundval av vetenskapliga utvärderingar som bekräftar vikten av livsmedel av animaliskt ursprung för människors hälsa, särskilt för sårbara befolkningsgrupper som barn, äldre och kvinnor.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och förbättra arbetsvillkor och sociala villkor och löner för jordbrukare och jordbruksanställda och att se till att arbetstagarna skyddas och ersätts vid sjukdom eller olyckor som orsakar tillfällig frånvaro. Parlamentet efterlyser också utbildning och rätt till semester och ledighet av familjeskäl för att ta hand om familjemedlemmar, i syfte att säkerställa arbetstillfällen av hög kvalitet och en bättre balans mellan arbete och privatliv för jordbrukare och jordbruksarbetare.

Parlamentet erkänner jordbrukets viktiga roll för socialt ansvar och anständiga arbetsvillkor på landsbygden.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera de ekonomiska anslagen för Posei för att återspegla åtminstone den ackumulerade inflationen i nästa budgetram, med anslag som justeras årligen, och beklagar att den deflator på 2 % som tillämpas på direktstöd inte också har beaktats för Posei i den nuvarande budgetramen. Parlamentet anser dock att kommissionen måste gå längre och föreslå en betydande ökning av Posei-budgeten i nästa fleråriga budgetram för att ge kompletterande stöd till jordbruksproduktionen och på så sätt säkerställa självförsörjning av livsmedel i de yttersta randområdena. Parlamentet anser att detta är nödvändigt för att jordbruksverksamheten i de yttersta randområdena ska kunna fortsätta, för att stödja investeringarna och för att säkerställa ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i EU, i full överensstämmelse med artikel 349 i EUF-fördraget, där dessa regioners särdrag och behovet av att anta differentierade åtgärder för att hantera deras permanenta begränsningar erkänns. Parlamentet förespråkar att även de reella och särskilda behoven inom jordbruket i dessa regioner bör tas med i beräkningen av ökade Poseianslag, inbegripet förändrade produktionskostnader, utsatthet för ökade extrema väderhändelser och klimatförändring, territoriell fragmentering, marknadsvolatilitet och behovet av att säkerställa jordbruksföretagens lönsamhet och skäliga inkomster för jordbrukarna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det är viktigt att inrätta en särskild mekanism, ett transportprogram inom Posei, som bidrar till att avhjälpa de extra kostnaderna för transport av produkter inom och från de yttersta randområdena till den inre marknaden samt produktionsfaktorer i de yttersta randområdena.

50. Europaparlamentet påpekar att finansieringen till biodling inom den andra pelaren bör göras mer målinriktad och ändamålsenlig och att det nya rättsliga regelverket bör omfatta modernisering och förenkling av stödsystemet för biodlare inom den första pelaren, så att man tar hänsyn till sektorns särdrag och utsatthet.

51. Europaparlamentet betonar vikten av tillgång till fysisk och digital infrastruktur med tillförlitliga snabba bredbandstjänster och användning av satellitteknik för jordbrukarnas arbete och livskvalitet i landsbygdsområden och för att övervinna social isolering. Parlamentet insisterar därför på vikten av att uppnå en gradvis digitalisering av jordbruket, som inbegriper ständig tillgång till internet, digital kunskap, innovation, tillgång till och ägande av jordbrukares data samt utbildningsmöjligheter för att locka och behålla människor i dessa områden, särskilt ungdomar, och ge dem möjlighet att stanna kvar i dessa områden om de så önskar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla utbildning för jordbrukare och skogsförvaltare för att skaffa digital kompetens som kan hjälpa dem att på bästa sätt

utnyttja fördelarna med digitalisering och precisionsjordbruk och arbeta på ett mer effektivt och hållbart sätt, samtidigt som man är medveten om att personlig och verbal kommunikation i nuläget fortfarande är av stor betydelse för många jordbrukare. Parlamentet erkänner jordbruksorganisationernas avgörande roll för att driva på den digitala omvandlingen av jordbruket.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa full överensstämmelse mellan programmet för ett digitalt Europa, strategierna för bredbandsutbyggnad och den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027. Parlamentet bekräftar behovet av att både utrusta landsbygdsområden med digitala infrastrukturtjänster och stärka den kompetens som krävs för distansarbete, precisionsjordbruk och digitalt entreprenörskap. Parlamentet understryker att digitala infrastrukturtjänster måste vara överkomliga för befolkningen på landsbygden. Parlamentet påpekar att sådana investeringar är avgörande för att minska avfolkningen på landsbygden och göra jordbruket och livet på landsbygden attraktivare för yngre generationer.

53. Europaparlamentet efterlyser större medvetenhet om betydelsen av jordbrukarnas och jordbruksarbetarnas psykiska hälsa med tanke på den höga självmordsstatistiken i denna sektor. Parlamentet betonar att detta är ett alarmerande fenomen som bland annat orsakas av hög stress, osäkerhet, betungande administrativa bördor samt sårbarhet, social isolering, brist på ledighet, skuldsättning och ekonomiska svårigheter för jordbrukare. Parlamentet betonar dessutom att stressande kontroller på gårdarna sätter ytterligare press på jordbrukarna och hur de sköter sina företag, och medlemsstaterna uppmanas att utveckla mekanismer för att ta itu med detta. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja samarbete för att utveckla en omfattande strategi för jordbrukares psykiska hälsa och säkerställa att lämpliga stödåtgärder inkluderas i nästa gemensamma jordbrukspolitik. Parlamentet betonar värdet av lokalt skräddarsydda strategier med olika typer av stödtjänster, däribland befintliga nätverk för rådgivning till jordbruk och andra stödgrupper för landsbygden. Parlamentet anser att man måste ta fram program för psykologisk hjälp samt åtgärder för att främja enklare administration och bättre balans mellan yrkes- och privatliv, i syfte att förbättra livskvaliteten för jordbrukare och arbetstagare. Parlamentet upprepar att jordbrukarna måste få rimliga priser för sina marknadsprodukter och icke-marknadsprodukter.

54. Europaparlamentet betonar att över 70 % av konsumenterna i EU grundar sina inköpsbeslut på informationen på förpackningen, och uppmärksammar att det finns en verklig risk för att konsumenter vilseleds. Parlamentet uppmanar därför till en stärkt harmoniserad EU-märkning som säkerställer ett skäligt och rättvist system, med transparens vad gäller ursprungsland, kvalitetsgaranti och

produktionsvillkor, inbegripet djurskydd och ekologiska normer, för jordbruksbaserade livsmedelsprodukter från EU. Parlamentet anser att det är nödvändigt att garantera spårbarhet och konkurrenskraft på den inre marknaden och globalt genom tydliga regler för att undvika snedvridningar och vilseledande metoder för att skydda integriteten i och bättre främja EU:s livsmedelssystem och stärka konsumentinformationen och konsumenternas medvetenhet.

55. Europaparlamentet förespråkar skärpta skyddsåtgärder för regionala produkter, bland annat stärkande av ordningarna för skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och garanterade traditionella specialiteter genom rationaliserade förfaranden som skyddar mot missbruk och förfalskning.

56. Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att sätta stopp för alltför förenklade märkningssystem som Nutriscore, eftersom det saknas en bred vetenskaplig konsensus och på grund av risken för att livsmedelsindustrin ändrar parametrarna utifrån sina egna intressen.

57. Europaparlamentet efterlyser främjande av kostundervisning i skolor och skolmatsalar för att hjälpa barn att förstå vikten av en fullvärdig och balanserad kost från tidig ålder, i syfte att hjälpa barn att förstå livsmedlens ursprung. Parlamentet uppmuntrar till utveckling av hälsosamma kostvanor och skolmat som omfattar olika vitaminer, fibrer och näringsrika livsmedel för att bidra till att stärka elevernas fysiska och psykiska välbefinnande. Parlamentet betonar dessutom behovet av att respektera och främja nationell, lokal och säsongsbunden kost som ett värdefullt kulturarv, något som är väl representerat i modellen med Medelhavskost. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att ytterligare resurser går till de lokala och regionala myndigheterna för system som är inriktade på dessa verksamheter och betonar att offentlig upphandling måste styras av kvalitet, inte pris. Där så är möjligt bör man främja konsumtion av ekologiska, lokala och säsongsbundna produkter med geografiska beteckningar.

58. Europaparlamentet understryker vikten av EU:s program för utdelning av mjölk, frukt och grönsaker till barn i skolan som ett viktigt verktyg för att främja hälsosam kost, särskilt för barn från utsatta miljöer, för vilka skolmåltider kan vara en av få källor till balanserad kost. Parlamentet beklagar att vissa medlemsstater inte använder de medel som anslagits till detta program, vilket leder till att den tillgängliga budgeten underutnyttjas. Parlamentet uppmärksammar vikten av att involvera jordbrukare och aktörer i hela värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel när det gäller livsmedelsupplysning och främjande av direkta kopplingar mellan producenter och skolor.

59. Europaparlamentet betonar vikten av att bibehålla lämplig finansiering av produktion av olivolja och bordsoliver på grund av dessa produkters betydande hälso- och näringsfördelar för alla européer.

60. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över utvecklingen av projekt för produktion av ”laboratorieodlat kött”. Parlamentet betonar vikten av att se över EU:s rättsliga ram för godkännande av dessa produkter för att på ett mer heltäckande sätt integrera ekonomiska, sociala, miljömässiga och även etiska överväganden i samband med denna typ av innovation.

61. Europaparlamentet uppmanar politiker, skolor, media, jordbrukare och lokala sammanslutningar att samarbeta med att främja en positiv bild av jordbruk, och därmed göra det mer lockande för ungdomar, och att på ett bättre sätt kommunicera jordbrukarens roll inom livsmedelsproduktion och miljötjänster. Parlamentet efterlyser ett brett erkännande av det viktiga arbete som utförs av jordbrukare och jordbruksarbetare när det gäller livsmedelssäkerhet och deras engagemang för hållbara metoder genom kampanjer som syftar till att öka konsumenternas medvetenhet om de val de gör när de köper livsmedel och till att stärka förhållandet mellan konsumenter och jordbrukare i EU, för att främja en bättre förståelse av hur jordbrukare producerar de jordbruksbaserade livsmedelsprodukter som konsumenterna köper. Parlamentet betonar behovet av att motverka felaktig information och vilseledande, felaktiga och omotiverade budskap för att förbättra den negativa bild som en del av samhället har av jordbrukare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inkludera erkännandet i sina utbildningsplaner för att göra jordbruk till en attraktiv näringsverksamhet. Parlamentet beklagar djupt att jordbrukare och invånare på landsbygden har drabbats av nedprioriteringar och underinvesteringar under flera år.

Förenkling av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027: Strategier för en effektivare förvaltning

62. Europaparlamentet stöder, inför framtiden, kommissionens mål att under perioden 2024–2029 minska de administrativa bördorna för jordbrukare och förenkla lagstiftningen som en övergripande strategisk prioritering, i syfte att underlätta tillgången till GJP-stöd och göra genomförandet på plats effektivare. Parlamentet insisterar på att detta måste vara en av de vägledande principerna för alla åtgärder som syftar till att uppnå social, miljömässig och ekonomisk hållbarhet för EU:s jordbruk, utan att undergräva den gemensamma jordbrukspolitikens fem huvudmål enligt artikel 39 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar att en förenkling av den gemensamma jordbrukspolitiken inte får äventyra ett starkt regelverk på EU-nivå, eftersom det är avgörande för att bevara gemensamheten i den gemensamma jordbrukspolitiken och säkerställa allmänhetens stöd för de finansiella resurser som krävs.

63. Europaparlamentet betonar behovet av större flexibilitet och en enklare finansieringsstruktur för den nya gemensamma jordbrukspolitiken som gynnar den aktiva jordbrukaren. Parlamentet påpekar att instabila förhållanden, fler bestämmelser och ökande samhälleliga förväntningar skapar frustration bland jordbrukarna och påverkar yrkets attraktionskraft, särskilt bland unga jordbrukare och de mest utsatta.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitikens framtida struktur fokusera på att tillhandahålla tydligare kriterier, digitaliserade förfaranden, standardiserade riktlinjer, snabb kommunikation om förändringar och tillgängligt tekniskt stöd. Parlamentet belyser att överreglering ger större komplexitet för jordbrukare och stödmottagare, vilket minskar effektiviteten och upptagandet av viktiga åtgärder.

65. Europaparlamentet kräver bättre samordning mellan kommissionen och nationella och regionala myndigheter när det gäller en minskning av dokumentations- och rapporteringsskyldigheterna. Parlamentet betonar behovet av ett proaktivt engagemang mellan kommissionen, medlemsstaternas myndigheter, jordbrukare och jordbruksorganisationer innan de nationella strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken utarbetas. Parlamentet understryker behovet av större flexibilitet för medlemsstaterna inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, så att de vid behov kan anpassa specifika delar utan att behöva begära förhandsgodkännande från kommissionen. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett centraliserat och elektroniskt rapporteringssystem, en ”gemensam kontaktpunkt för den gemensamma jordbrukspolitiken”, där jordbrukare kan lämna in ansökningar, rapporter och all nödvändig dokumentation på ett och samma ställe och på så sätt undvika onödig och dubbel administration.

66. Europaparlamentet efterlyser ett realistiskt och incitamentsbaserat system för jordbrukare, som återspeglar stödmottagarens tidsmässiga åtagande, snarare än ett system som enbart bygger på skyldigheter att uppnå ambitiösa miljömässiga och sociala mål, med vederbörlig hänsyn till de geografiska områdenas särdrag. Parlamentet anser att incitamentsbaserade strategier ger de bästa resultaten när det gäller att öka jordbrukets hållbarhet i EU. Parlamentet betonar att det vid beräkningen av den ersättning som ska betalas för de tjänster som tillhandahålls är av störst vikt att metoden går längre än jordbrukarens snäva fokus på ”kostnader och inkomstbortfall”, eftersom de socioekonomiska förlusterna för samhället i stort kan bli mycket större med förlusten av ekonomisk aktivitet både uppströms och nedströms i lokalområdet. Parlamentet anser att finansieringen av dessa betalningar bör komma från den gemensamma jordbrukspolitiken eller från nationella medel så att offentlig finansiering verkligen kan stimulera grön innovation och

den gröna omställningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforska ytterligare finansieringskällor utöver den gemensamma jordbrukspolitiken för att stödja jordbrukare i utvecklingen av anpassade och hållbara affärsmodeller.

67. Europaparlamentet betonar att genomförandet av kraven för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden måste beakta den nuvarande markanvändningen och de befintliga jordbruksmetoderna. Parlamentet framhåller att aktiva jordbrukare måste få behålla rätten att fortsätta med sin nuvarande jordbruksverksamhet, inbegripet nödvändigt underhållsarbete, utan att drabbas av ytterligare administrativa eller operativa begränsningar.

68. Europaparlamentet betonar nödvändigheten att fortsätta att bedöma villkorlighetskraven inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken för att minska administrativa bördor, generella hinder eller ekonomiska hinder, minska kostnaderna och undvika alltför höga genomförandekrav för jordbrukarna. Parlamentet insisterar på jordbrukarnas behov av flexibilitet och enkelhet, samtidigt som man fortsätter att främja ansvarsfulla jordbruksmetoder genom incitament, och därmed upprätthåller lika villkor och offentligt stöd för politiken, inom ramen för en strategi som skapar större mervärde och ökade investeringar i innovation.

69. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att uppmuntra jordbrukarna att ta sitt ansvar genom att tillåta en viss tolerans och genom att se till att sanktionerna är rättvisa och proportionerliga, särskilt när det gäller villkorlighetskrav samt frivilliga miljösystem och miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket. Parlamentet betonar att alla nya lagstiftningskrav i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 måste åtföljas av tillräckliga övergångsperioder och administrativa förenklingar för att säkerställa rättssäkerhet och planeringssäkerhet för jordbrukarna.

70. Europaparlamentet betonar att förordningen om en samlad marknadsordning[1] måste förenklas för att på så sätt påskynda förfarandena för beviljande av exceptionellt stöd till jordbrukare. Parlamentet understryker vikten av att främja och stärka den avgörande roll som innehas av kooperativ, producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer, frukt- och grönsaksproducentorganisationer, branschorganisationer och andra enheter som bidrar till värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel, inbegripet den ekologiska sektorn, och att göra värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel mer balanserad och därigenom

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

säkerställa bättre ersättning till jordbrukare. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att undersöka hur deras samarbete kan uppmuntras och stödjas ytterligare genom förordningen om en samlad marknadsordning.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en omfattande översyn av verktyg, inbegripet marknadsobservatorier, som syftar till att förbättra resiliensen mot marknadsvolatilitet och kollapser i marknadspriser. Parlamentet insisterar på att det är nödvändigt att uppdatera och stärka de nuvarande riskhanteringsinstrumenten och att förbättra samarbetet mellan kooperativ, producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer i syfte att stärka deras roll i förvaltningen av ekonomiska verktyg och riskhanteringsverktyg. Parlamentet insisterar på behovet av att ytterligare underlätta tillämpningen av undantagen från konkurrensreglerna för jordbrukare för att hantera och övervinna marknadskriser.

72. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att tillhandahålla effektiva skyddsnät i förordningen om en samlad marknadsordning, inbegripet en översyn av de aktuella offentliga interventionspriserna och referenströskelvärdena för att korrekt återspegla de nuvarande ekonomiska villkoren och verkligheterna.

73. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya paket för vinsektorn och uppmanar kommissionen att ytterligare anslå ekonomiska resurser för genomförandet av de föreslagna åtgärderna och för ett långsiktigt hållbart återupplivande av vinsektorn.

74. Europaparlamentet påminner vidare om att förordningen om en samlad marknadsordning bör ta upp producenters och konsumenters krav när det gäller försäljningsnamnen på vissa jordbruksprodukter, exempelvis de som hör samman med kött, vilka måste skyddas från risken för vilseledande användning.

75. Europaparlamentet efterlyser en garanti för att alla lagstiftningsförslag som påverkar jordbruket, utom i undantagsfall, kommer att föregås av en detaljerad, heltäckande och evidensbaserad kumulativ konsekvensbedömning, med särskild tonvikt på ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter, i syfte att skapa rättssäkerhet för jordbrukarna. Parlamentet förespråkar en bedömning av de ekonomiska konsekvenserna av de föreslagna politiska åtgärderna på gårdsnivå och de finansiella medel som krävs för deras genomförande samt en kontinuerlig övervakning av åtgärderna. Parlamentet betonar att den ständiga ökningen av regelbördan som läggs på sektorn har orsakat frustration bland jordbrukarna och lett till betydande extra kostnader på gårdsnivå och är en av de faktorer som påverkar yrkets attraktivitet för nya aktörer.

76. Europaparlamentet betonar vikten av att erkänna mångfalden i det europeiska jordbruket, inbegripet trädgårdsodling i växthus och permanenta grödor, vid utformningen av stödåtgärder, lagstiftningskrav och innovationsstrategier. Parlamentet efterlyser införande och anpassning av EU-bestämmelser som särskilt utarbetats för att ta itu med utmaningarna och möjligheterna avseende växthusodling, stadsjordbruk och vertikal odling.

77. Europaparlamentet betonar behovet av en övergång till integrerade och driftskompatibla digitala system för att övervaka den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att främja insamling av data och information inom en enda rättslig ram, som särskilt bygger på satellitbilder, för att utveckla integrerade förvaltnings- och kontrollsystem. Parlamentet betonar att sådana system bör syfta till att minska antalet platsinspektioner, där så är möjligt, och minimera jordbrukarnas administrativa bördor och kostnader. Parlamentet insisterar på att skyddet av och äganderätten till jordbrukarnas uppgifter måste garanteras fullt ut. Parlamentet påminner dock om att mot bakgrund av nuvarande begränsningar vid användning av satellitteknik, särskilt när det gäller små och smala skiften, är det än så länge nödvändigt att behålla andra system.

78. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra metoden för samordnad granskning för att minimera den tid som jordbrukarna går miste om när de deltar vid kontrollerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att modernisera det integrerade förvaltnings- och kontrollsystemet för satellitbilder, såsom Copernicus och Galileo, för att integrera befintlig och ny teknik och därmed kunna erbjuda större precision och tillförlitlighet samt mer förenkling.

79. Europaparlamentet förespråkar att medlemsstaterna ges större flexibilitet att stödja investeringar i viktiga innovationer och viktig teknik, såsom användning av satelliter, sakernas internet och liknande teknik för att samla in operativa data. Parlamentet anser att detta kommer att säkerställa öppenhet och efterlevnad utan att jordbrukarna åläggs ytterligare kostnader, vilket underlättar övergången till ett förtroendebaserat system där tillförlitliga jordbrukare självcertifierar sin efterlevnad, kompletterat med riktade, riskbaserade revisioner snarare än breda rutininspektioner.

80. Europaparlamentet understryker behovet av att utforma innovationsstrategier och den digitala omställningen på ett sätt som är delaktigt och tillgängligt för alla jordbruksföretag, och därmed garantera att tekniska framsteg bidrar till sammanhållning på landsbygden, demokratiskt deltagande och hållbar utveckling.

81. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ge de medlemsstater som erkänner att regioner har en lagstadgad roll i

förvaltningen av den gemensamma utrikespolitiken möjligheten att återställa förvaltningsinstrument på regional nivå i samband med åtgärder för landsbygdsutveckling.

Vatten och den cirkulära ekonomin som grund för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027

82. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att integrera en strategisk och holistisk strategi för vattenresurser i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 och att öka dess synergier med andra EU-fonder, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden, för att stärka kopplingen mellan vatten och livsmedel som en viktig faktor för att stärka livsmedelstryggheten och utvecklingen av landsbygdsområden. Parlamentet efterlyser dessutom ökade investeringar för att förbättra vattenresiliensen genom modernisering och utveckling av upptagning, distribution och lagring av och hållbar regleringsinfrastruktur för vatten samt naturbaserade lösningar, vilket är avgörande för att uppnå en mer effektiv och konkurrenskraftig jordbrukssektor.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera tillgång till vatten för hållbar bevattning. Parlamentet betonar behovet av att främja investeringar i avloppsvattenrening samt användning av icke-konventionella vattenkällor, såsom föryngrat och avsaltat vatten för jordbrukssektorn, oberoende av jordbruksföretagens storlek, till konkurrenskraftiga priser, där sammanlänkningar av vattentransporter är lika viktiga för transporten av detta vatten. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta både de betydande skillnaderna och utmaningarna i medlemsstaterna och den goda praxis som varje medlemsstat tillämpar för att skydda jordbruksproduktionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att investera i utbildningsprogram för jordbrukare om effektiv vattenanvändning.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera främjandet av innovativ teknik och smart bevattning och digitalisering av infrastruktur för att optimera vattenanvändningen och minska vattenavtrycket, särskilt i regioner som drabbats av torka och ökenspridning, samtidigt som en stabil produktion säkerställs.

85. Europaparlamentet uppmärksammar att många bevattningssystem är föråldrade och ineffektiva, vilket leder till betydande vattenförluster och därför kräver ersättning eller modernisering. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inkludera ekonomiska incitament för denna modernisering bland sina prioriteringar och stöder att de inkluderas som stödberättigande investeringar i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och relevanta EU-sammanhållningsinstrument.

86. Europaparlamentet framhåller komplexiteten i att använda medel från den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt från den andra pelaren, för att finansiera bevattningsinfrastruktur, och efterlyser därför en översyn av utformningen och finansieringsmekanismerna för sådan infrastruktur för att förbättra jordbrukarnas tillgång till och användning av vattenresurser, vilket återspeglar de verkliga kostnaderna och mervärdet av de miljö- och landskapstjänster som de tillhandahåller.

87. Europaparlamentet efterlyser riktat och effektivt stöd till EU:s jordbrukare och skogsbrukare för att främja den cirkulära ekonomin och integrera den i den framväxande bioekonomin, genom incitament för återvinning av biomassa, jordbruksavfall och härledda produkter, vilket också skulle stödja jordbruksföretagens energioberoende och minska deras beroende av externa insatsvaror. Parlamentet påpekar behovet av att optimera användningen av råvaror och sekundära produkter som genererar biprodukter såsom rötrester och nya energikällor, inbegripet hållbar biogas och hållbara biobränslen, samtidigt som man beaktar behovet av att prioritera livsmedelsproduktionen. Parlamentet understryker att dessa åtgärder, som inte får leda till ökade administrativa bördor på gårdsnivå, kommer att bidra till att stärka EU:s energioberoende, främja ytterligare inkomstkällor för jordbrukare och skapa nya sysselsättningsmöjligheter. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att erkänna betydelsen av dessa aspekter i den kommande bioekonomistrategin för 2025.

88. Europaparlamentet betonar behovet av en helhetssyn på utfasningen av fossila bränslen i jordbruket och efterlyser lämpliga incitament, bland annat för återvinning av biomassa och belöning av koldioxidbindning i mark, samt tillräcklig finansiering för jordbrukare för att anta lösningar och metoder som minskar grödornas koldioxidavtryck samtidigt som deras konkurrenskraft upprätthålls, så att bördan av en sådan utfasning av fossila bränslen och arbetsbördan inte uteslutande faller på dem.

89. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra och stärka integreringen av jordbruk och förnybar energi och att erkänna potentialen hos denna synergi att främja hållbara jordbruksmetoder, stärka den lokala resiliensen mot klimatförändringar och stärka den cirkulära ekonomin. Parlamentet framhåller jordbrukets potential att spela en nyckelroll i given för en ren industri och energiomställningen genom produktion av förnybar energi inom sektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga bestämmelserna i den gemensamma jordbrukspolitiken för att bättre anpassa och öka förenligheten mellan förnybara och hållbara energikällor, såsom agrivoltaik och biogas, och jordbruksverksamhet.

90. Europaparlamentet förespråkar en översyn av nitratdirektivet för att

anpassa det till de senaste vetenskapliga rönen och bästa jordbruksprаxis, samtidigt som man fortsätter att skydda vattenkvaliteten. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att snabbt anta ett vetenskapligt baserat förslag som gör det möjligt att använda Renure-gödselmedel på tydligt definierade villkor, så att jordbrukare kan minska sitt beroende av syntetiska gödselmedel och påskynda övergången till mer cirkulära och hållbara system för hantering av näringsämnen.

91. Europaparlamentet efterlyser ett underlättande av strukturerat kunskapsutbyte och samarbete mellan jämförbara produktionssystem i medlemsstaterna i syfte att stödja ömsesidigt lärande, ta itu med regionspecifika utmaningar – till exempel sådana som områden med intensiv produktion står inför – och påskynda hållbara omställningar som är anpassade till de specifika förhållandena i varje sektor.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka riskhanteringsinstrumenten för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027, genom att öka det ekonomiska stödet till jordbruksförsäkringar, gemensamma fonder och inkomststabiliseringsverktyget. Parlamentet insisterar på behovet av att göra försäkringar mer tillgängliga och ekonomiskt bärkraftiga för jordbrukarna. Parlamentet pekar på behovet av att införa en mekanism på EU-nivå för att stärka de nationella jordbruksförsäkringssystemen, som ska aktiveras automatiskt för att hantera extrema och oförutsebara väder-, hälso- och marknadskriser. Parlamentet betonar att dessa åtgärder bör komplettera befintliga verktyg för styrning av marknaden och inte undergräva nuvarande nationella system.

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka riskhanteringsåtgärderna, inbegripet försäkrings- och återförsäkringssystem och andra kompletterande medel som ska utnyttjas i händelse av högre skadetrösklar, både för förebyggande åtgärder och ersättning till jordbrukare i samband med naturkatastrofer, utbrott av djursjukdomar samt växtsjukdomar. Parlamentet anser i detta sammanhang att det är nödvändigt att inkludera investeringar i förebyggande åtgärder, system för tidig varning och utveckling av ny infrastruktur för resiliens som gör det möjligt för sektorn att förutse och återhämta sig från ökande klimatrelaterade risker. Parlamentet understryker behovet av att medlemsstaterna i större utsträckning utnyttjar för närvarande underutnyttjade riskhanteringsverktyg.

94. Europaparlamentet betonar behovet av att reformera och öka jordbruksreservens finansiella kapacitet för att hantera oförutsedda marknadsstörningar och klimatrelaterade händelser såsom torka och översvämningar. Parlamentet betonar dock att jordbruksreserven inte får vara det enda instrumentet och upprepar vikten av att

utarbeta ett bredare spektrum av riskhanterings- och snabbinsatsverktyg, däribland mer ändamålsenliga försäkringssystem för jordbruk, gemensamma fonder, klimatberedskapsfonder och extraordinärt likviditetsstöd för EU:s jordbrukssektor.

95. Europaparlamentet uppmärksammar bristen på konsekventa och lättanvända metoder för att beräkna utsläppen från enskilda jordbrukssektorer. Parlamentet motsätter sig därför kraftfullt varje försök att inkludera jordbruket i utsläppshandelssystemet eller andra system för grön beskattning.

96. Parlamentet betonar att alla EU-regioner påverkas av klimatförändringarnas konsekvenser. Parlamentet påpekar dock att de södra regionerna är mer sårbara och lider av ökenspridning, torka, försaltning av grundvattnet, skogsbränder samt ihållande regn och översvämningar, vilket medför nya skadedjur och sjukdomar, som alla hotar jordbrukssektorn. Parlamentet understryker därför att jordbrukare i hela EU behöver särskilda stödåtgärder och instrument för att fördubbla sina insatser för att anpassa sin verksamhet till klimatförändringarna och för att förebygga och mildra dess negativa effekter. Parlamentet uppmärksammar vikten av att ge omfattande stöd till landsbygdssamhällen och lokala myndigheter för att uppnå dessa mål.

97. Europaparlamentet efterlyser kontinuerligt stöd till innovativa jordbrukstekniker, inbegripet de som används i ekologiskt jordbruk och andra agroekologiska metoder, både i ekologiska och i allt högre grad i konventionella system, för att avsevärt minska användningen av insatsvaror och externa beroendeförhållanden inom jordbruket och stärka självständigheten och livsmedelstryggheten.

98. Europaparlamentet insisterar på att den framtida utvecklingen av EU:s ekologiska sektor måste vara marknadsorienterad och begär att den nya gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att ge jordbrukare och nya aktörer incitament att bedriva ekologiskt jordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka nya sätt att hantera kriser på den ekologiska marknaden. Parlamentet påminner om behovet av att främja ekologisk konsumtion även genom offentlig upphandling.

99. Europaparlamentet uppmuntrar till minimering av livsmedelsavfall och matsvinn längs hela den jordbruksbaserade livsmedelskedjan, inbegripet primärproducenter, för att säkerställa en effektiv, innovativ och hållbar användning av alla resurser. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder på alla nivåer för att förhindra förluster och främja omvandlingen av överskott till produkter med mervärde. Parlamentet insisterar på behovet av att ge större värde åt de livsmedel som produceras av jordbrukarna och de stora ansträngningar som görs för att få fram dem. Parlamentet

uppmanar i detta avseende kommissionen att främja lösningar, såsom en översyn av bäst före-datum och användningen av naturliga biobaserade konserveringsmedel, för att förlänga hållbarhetstiden för livsmedelsprodukter.

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en omfattande strategi för återvinning av näringsämnen i hela den jordbruksbaserade livsmedelskedjan, med riktat stöd för innovation inom avskiljning, behandling och återanvändning av näringsämnen från avfallsströmmar från livsmedelsbearbetning, detaljhandel och konsumentledet.

En attraktiv sektor för nya generationer

101. Europaparlamentet betonar att ett generationsskifte och kvinnligt företagande är avgörande för att bevara framtiden för EU:s jordbruk och landsbygdsområdenas socioekonomiska struktur. Parlamentet erkänner insatserna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens åtgärder för att främja generationsskifte, särskilt i mer perifera landsbygdsområden, och betonar behovet av att stärka dessa insatser. Parlamentet påpekar dock att den gemensamma jordbrukspolitiken inte kan vara det enda verktyget för att locka ungdomar och kvinnor till jordbrukssektorn, utan att den måste stödjas av nationella strategier som inbegriper privata finansieringskällor, däribland banker, samarbetsarrangemang och partnerskap inom jordbruk, samt finansieringsinstrument med minskade eller inga krav på samfinansiering. Parlamentet insisterar på att det ytterst viktiga målet att säkerställa generationsskifte inom EU:s jordbruk måste åtföljas av strukturella åtgärder, särskilt när det gäller innovation, digitalisering, digital konnektivitet och tillgång till mark. Parlamentet ser i detta avseende fram emot offentliggörandet av kommissionens strategi för generationsskifte.

102. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla konsekventa, hållbara och förutsägbara strategier för att göra det mer attraktivt att arbeta inom jordbruket, och säkerställa förenlighet med EU:s politik och regionalpolitiken, inbegripet deras nationella strategiska planer. Parlamentet insisterar på behovet av att öka och mobilisera den gemensamma jordbrukspolitikens ekonomiska resurser till förmån för generationsskifte, vilket för närvarande omfattar den ytterligare utbetalningen inom ramen för den första pelaren och det investerings- och installationsstöd som finns tillgängligt under den andra pelaren, och att inrätta nya finansieringsinstrument utanför den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet betonar att dessa instrument bör omfatta ökade skattebefrielser och skatteincitament, lån till låg ränta, garantisystem för jordbrukskrediter, subventioner för verktyg för precisionsjordbruk och utbildningstjänster, inbegripet om hållbara affärsmodeller, i syfte att förbättra lönsamheten.

103. Europaparlamentet betonar vikten av att tillhandahålla diversifierade, skräddarsydda och oberoende rådgivningstjänster för att stödja unga jordbrukare och nya aktörer, både före deras etablering och under de följande åren, särskilt när det gäller mjuka färdigheter, digitala och direkta marknadsföringsfärdigheter, redovisning, rättsliga aspekter, diversifiering av företag, hållbart jordbruk och kommunikation. Parlamentet förespråkar en allmän användning av jordbruksföretagsinkubatorer som gör det möjligt för blivande jordbrukare att dra nytta av den kunskap som innehas av jordbrukare med några års erfarenhet inom en strukturerad ram innan de övertar ett självständigt jordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att det inrättas nationella centrum för utbildning av unga jordbrukare.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma huruvida en utvidgning av berättigandet till stöd för unga jordbrukare till 45 år skulle uppmuntra fler att etablera sig inom jordbruket, bland annat genom omskolning. Parlamentet uppmanar också kommissionen att ompröva andra delar av kriterierna för stödberättigande som kan vara alltför restriktiva.

105. Europaparlamentet välkomnar samarbetsavtalet med Europeiska investeringsbanksgruppen (EIB-gruppen) som en lovande modell som kan främja skapandet av finansiella instrument för många aspekter av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet stöd till unga och kvinnliga jordbrukare samt politik för vatten-, marknads- och klimatresiliens i alla medlemsstater. Parlamentet anser att EIB:s roll huvudsakligen bör inriktas på att tillhandahålla finansiering till låga kostnader för löptidsanpassning för kapitalposter och infrastrukturprojekt som jordbrukare kan delta i som en del av ett moderniseringsprogram.

106. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att utforma mekanismer som underlättar övergången till en värdig och planerad pensionering. Parlamentet efterlyser särskilt system för förtida uttag av pension för jordbrukare, vilka finansieras genom separata fonder. Parlamentet begär en utvidgning av tjänster som kopplar samman pensionerande jordbrukare med blivande unga eller nya jordbrukare, kompletterade med bland annat logistiskt stöd och juridisk rådgivning för att möjliggöra ömsesidigt fördelaktig överföring av jordbruksföretag och säkerställa kontinuitet i kunskap och jordbruksverksamhet.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i sina strategier för generationsskifte ta upp de särskilda hinder som kvinnor, särskilt unga kvinnor, möter som vill etablera sig i jordbrukssektorn, inbegripet frågor som inte är direkt kopplade till jordbruket, såsom adekvat hälso- och sjukvård och sociala tjänster. Parlamentet erkänner insatserna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens åtgärder för att stödja kvinnor inom jordbruket,

men betonar att det behövs starkare och mer skräddarsytt stöd, särskilt i perifera landsbygdsområden, inbegripet tillgång till lån, utbildning eller ekonomiskt stöd för att säkerställa verkligt engagemang och lika möjligheter. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att inrätta villkor som är lämpliga för kvinnors aktiva deltagande i representativa organisationer för den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och i ledningsorganen för jordbruksföretag och organisationer som företräder kvinnor på landsbygden. Parlamentet välkomnar i detta avseende det kommande upprättandet av plattformen för kvinnliga jordbrukare som ett utrymme för dialog och utbyte av god praxis för att stärka deltagande och lika möjligheter inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin.

108. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i brådskande ordning ta itu med problemet med förlust och koncentration av jordbruksmark, inbegripet bristen på insyn i denna marknad. Parlamentet betonar att utarrendering av mark, med iakttagande av de krav som rättssäkerhetsprincipen ställer, är ett möjligt alternativ på kort sikt för att underlätta tillgången till mark, eftersom det krävs mindre resurser för etablering och det främjar generationsskifte. Parlamentet betonar vikten av offentligt understödda landmatchningstjänster och strukturerad efterträdarplanering, särskilt för överföring av mark som möjliggör förtidspensionering och kontinuitet i gårdsförvaltningen. Parlamentet förordar att medlemsstaterna antar strategier för att främja långsiktig och stabil utarrendering av mark, och därigenom ger besittningsskydd och tid för investeringar, särskilt för unga, kvinnliga och nya jordbrukare, vilket även skulle kunna förbättra markkvaliteten, miljöprestandan och klimatresiliensen.

109. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att inrätta ett EU-observatorium för jordbruksmark, som skulle måsta förbättra insynen på marknaden för jordbruksmark i EU och underlätta harmoniseringen av uppgifter om jordbruksmark och tillgången till mark, möjliggöra samarbete och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna samt tillhandahålla rekommendationer för ett mer välgrundat beslutsfattande på EU-nivå.

110. Europaparlamentet betonar att bevarandet av EU:s mångsidiga kulturlandskap inte bara har ekologisk betydelse och betydelse för turismen, utan också är en hörnsten i den regionala identiteten och den långsiktiga motståndskraften på landsbygden. Parlamentet efterlyser därför att de uttryckligen ska erkännas och att dess bevarande ska integreras som ett strategiskt mål inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027.

111. Europaparlamentet uppmuntrar strategier för naturrestaurering som fungerar i partnerskap med jordbrukare och markägare och som säkerställer full respekt för äganderätten.

112. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur den gemensamma jordbrukspolitiken skulle kunna stödja nya affärsmodeller för jordbrukare på vägen mot ett ännu mer hållbart och konkurrenskraftigt jordbruk i Europa.

113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja partnerskap för utbyte av bästa praxis och innovativa idéer mellan medlemsstaterna i samarbete med lokala myndigheter, universitet, forskningscentrum och jordbruksföretag. Parlamentet betonar att ett sådant samarbete bör inriktas på förenkling, tillgänglighet, ökad hållbarhet och hantering av utmaningar som är specifika för varje region och sektor och bör stödjas genom lämplig utbildning för att på så sätt undvika snedvridningar och avvikande metoder som skulle kunna missgynna jordbrukarna.

114. Europaparlamentet uppmuntrar främjandet av stödprogram och program för att öka synligheten, vilka återspeglar den berikande och tillfredsställande livsstil som jordbrukssektorn kan erbjuda, genom att framhålla jordbrukarnas värde för och engagemang i naturen, livsmedelstryggheten och de särskilda kvaliteter och värden som är förenade med det arbete som utförs av yrkesutövare inom jordbrukssektorn. Parlamentet uppmärksammar värdet av en politik som är konsekvent över tid som avgörande för att möjliggöra tydliga långsiktiga mål för jordbrukssektorn.

115. Europaparlamentet betonar vikten av att EU har en stark och välfinansierad säljfrämjande politik, inbegripet utökade budgetanslag för den gemensamma jordbrukspolitiken, för att öka medvetenheten om kvaliteten på EU:s jordbruks- och livsmedelsprodukter både inom EU och globalt, och understryker att detta får en ännu större betydelse under perioder av ekonomisk osäkerhet.

Innovation för fortsatt förnyelse av jordbruket

116. Europaparlamentet efterlyser ett ambitiöst investeringspaket för innovation, teknik och tillämpad forskning som är anpassat till jordbrukarnas behov och som finansieras genom den gemensamma jordbrukspolitiken, Horisont Europa, programmet för ett digitalt Europa och andra stödmekanismer, och som kommer att spela en nyckelroll för att främja en mer hållbar och anpassad jordbrukssektor. Parlamentet betonar att Horisont Europa-programmet bör innehålla en särskild pelare för jordbruk som är inriktad på att främja forskning, innovation och kunskapsöverföring inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin.

117. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa att innovativa och digitala lösningar kan användas med rättvis tillgång inom alla typer av jordbruksföretag och territorier i EU och att dessa lösningar stöder ett hållbart jordbruk, bidrar till att hantera

jordbruksekosystemens mångfald och komplexitet, bidrar till strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, höjer jordbrukarnas inkomster, minskar den administrativa bördan för såväl jordbrukare som förvaltningar, förekommer framtida produktionsvillkor och ligger i linje med konsumenternas och samhällets förväntningar. Parlamentet understryker att användningen av ny teknik bör stödjas av en lämplig rättslig ram för att frigöra dess fulla potential och bli föremål för robusta riskbedömningar.

118. Europaparlamentet efterlyser ökad finansiering av tillämpad forskning om hållbara och effektiva alternativ till konventionella växtskyddsmedel och efterlyser en översyn av de nuvarande godkännandeförfarandena. Parlamentet betonar behovet av att undvika ytterligare tillbakadragande från marknaden av växtskyddsmedel som respekterar fastställda lagstadgade säkerhetsgränser om alternativ ännu inte finns tillgängliga, för att säkerställa att jordbruksproduktionen kan upprätthållas på ett säkert och hållbart sätt. Parlamentet pekar på växtbiostimulanternas potential att förbättra växters produktivitet.

119. Europaparlamentet betonar vikten av att erkänna och stärka rollen för Akis-modellen som ett strategiskt och övergripande verktyg för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 och som kan säkerställa en effektiv spridning av kunskap och innovation till jordbrukare. Parlamentet anser att ett effektivt och samordnat Akis är centralt för att uppnå viktiga mål för den gemensamma jordbrukspolitiken när det gäller konkurrenskraft, hållbar livsmedelsproduktion, klimatresiliens och digital omställning och måste integreras fullt ut i nationella strategiska planer.

120. Europaparlamentet erkänner betydelsen av det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket (EIP-Agri) som har bidragit till de innovativa framstegen inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och skogsbrukssektorn genom att skapa operativa grupper och genomföra innovativa projekt som syftar till att utveckla banbrytande lösningar, som visar bästa praxis och som förbättrar hållbarheten, resiliensen och konkurrenskraften inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka stödet till detta initiativ inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027.

121. Europaparlamentet pekar på behovet att utforma en specifik insats inom ramen för landsbygdsutvecklingen, som bygger på principerna om ett hållbart och integrerat jordbruk, att bättre utnyttja integrerat växtskydd, inbegripet biologisk bekämpning, drönare och endoterapi, och att optimera applicering av växtskyddsmedel, samtidigt som hänsyn alltid tas till fastställda lagstadgade och säkerhetsmässiga gränsvärden och jordbrukare ersätts för ekonomiska förluster. Parlamentet framhåller vikten av att upprätta integrerat jordbruk som ett allmänt erkänt system inom EU och att gå vidare med att införa och stödja hållbar och ekologisk jordbruksprаxis.

122. Europaparlamentet betonar vikten av att utnyttja privat finansiering inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att öka investeringarna i jordbruk och landsbygdsutveckling genom att mobilisera mer långsiktiga resurser för jordbruksorganisationer, särskilt små och medelstora företag och familjeföretag.

123. Europaparlamentet noterar att enligt en studie från Europaparlamentets utredningstjänst från 2025[1] är ett litet antal stora slakterier koncentrerade till vissa regioner. Parlamentet betonar därför behovet av att genom medel från den gemensamma jordbrukspolitiken stödja inrättandet och utvecklingen av slakterier för att stimulera den lokala ekonomin, skapa arbetstillfällen och stärka de korta leveranskedjorna.

124. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt godkännande och genomförande av nya avelsmetoder, såsom CRISPR-Cas, i både små och stora företag, för att främja utvecklingen av grödor som är mer motståndskraftiga, resurseffektiva och miljömässigt hållbara.

125. Europaparlamentet efterlyser åtgärder som säkerställer att jordbrukarna behåller fullt ägande av och kontroll över sina uppgifter, och därigenom skyddar sina rättigheter och främjar insyn i användningen och delningen av jordbruksdata inom ramen för framväxande digitala och AI-drivna innovationer.

126. Europaparlamentet erkänner de potentiella fördelarna med den frivilliga unionsramen för certifiering av koldioxidupptag, och uppmanar med kraft kommissionen att förbättra tillgången till dessa möjligheter för jordbrukssektorn. Parlamentet betonar att koldioxid- och naturkrediter skulle kunna ge ett positivt incitament och ytterligare ersättning till jordbrukare, särskilt unga jordbrukare, genom att rättvist belöna metoder såsom skogsjordbruk och regenerativ markvård, som bidrar till avskiljning av koldioxid och minskade utsläpp på gårdarna. Parlamentet understryker att en

---

[1] Studien *Animal welfare during transport: Update on the implementation of Council Regulation (EC) No 1/2005', EPRS, Ex-Post Evaluation Unit, förordning (EG) nr 1/2005,* mars 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

sådan certifieringsram måste vara öppen och tillgänglig för alla jordbrukare som är villiga att upprätthålla eller öka kapaciteten för koldioxidlagring i sin mark, och uppmanar kommissionen att skapa förutsättningar för att säkerställa marknadens efterfrågan på sådana certifikat genom lämpliga incitament och långsiktig förutsägbarhet på marknaden för investerare inom den privata sektorn. Parlamentet betonar att kolinlagrande jordbruk bör komplettera och inte ersätta aktiv och hållbar jordbruksproduktion.

127. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja solenergiproduktion på gårdarna på ett sätt som säkerställer att ägandet av anläggningarna och de fördelar som genereras stannar kvar hos markägaren och lokalsamhället och är förenligt med jordbruksverksamhet, i syfte att förbättra jordbrukarnas förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna och bidra till stabilitet och diversifiering av jordbrukarnas inkomster.

128. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa rekommendationerna i Niinistö-rapporten och beakta vikten av att förfoga över strategiska livsmedelslager. Parlamentet uppmanar till ett utbrett inrättande av strategiska livsmedelslager, på grundval av Finlands och Tysklands solida erfarenhet, och till att begreppet dubbla användningsområden (”dual use by design”) införlivas i politiken för utveckling av produktionen av biobränslen. Parlamentet anser att det inte finns någon livsmedelssuveränitet utan strategiska livsmedelslager.

129. Europaparlamentet betonar vikten av att uttryckligen bekräfta lagligheten i odling, skörd, bearbetning och saluföring av hela hampaplantan för godkända industriella ändamål i hela EU, i syfte att skapa rättssäkerhet för jordbrukare, bearbetningsföretag, tillsynsmyndigheter och konsumenter. Parlamentet noterar att odling av hampa kräver relativt få insatsvaror, särskilt när det gäller gödselmedel, växtskyddsmedel och vatten. Parlamentet betonar att odling av hampa också bidrar till markhälsa och biologisk mångfald genom att erbjuda nya ekonomiska möjligheter, ytterligare inkomster och innovation i landsbygdsområden genom tillhandahållande av råvaror för industriella tillämpningar såsom textilfibrer och andra användningsområden såsom hälsa, livsmedel och foder. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa ett gemensamt EU-omfattande tröskelvärde på 0,5 % tetrahydrokannabinol (THC) för den rättsliga klassificeringen av industrihampa, för att säkerställa harmonisering av nationell lagstiftning i linje med EU-domstolens domar och internationell rätt.

°

° °

130. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.